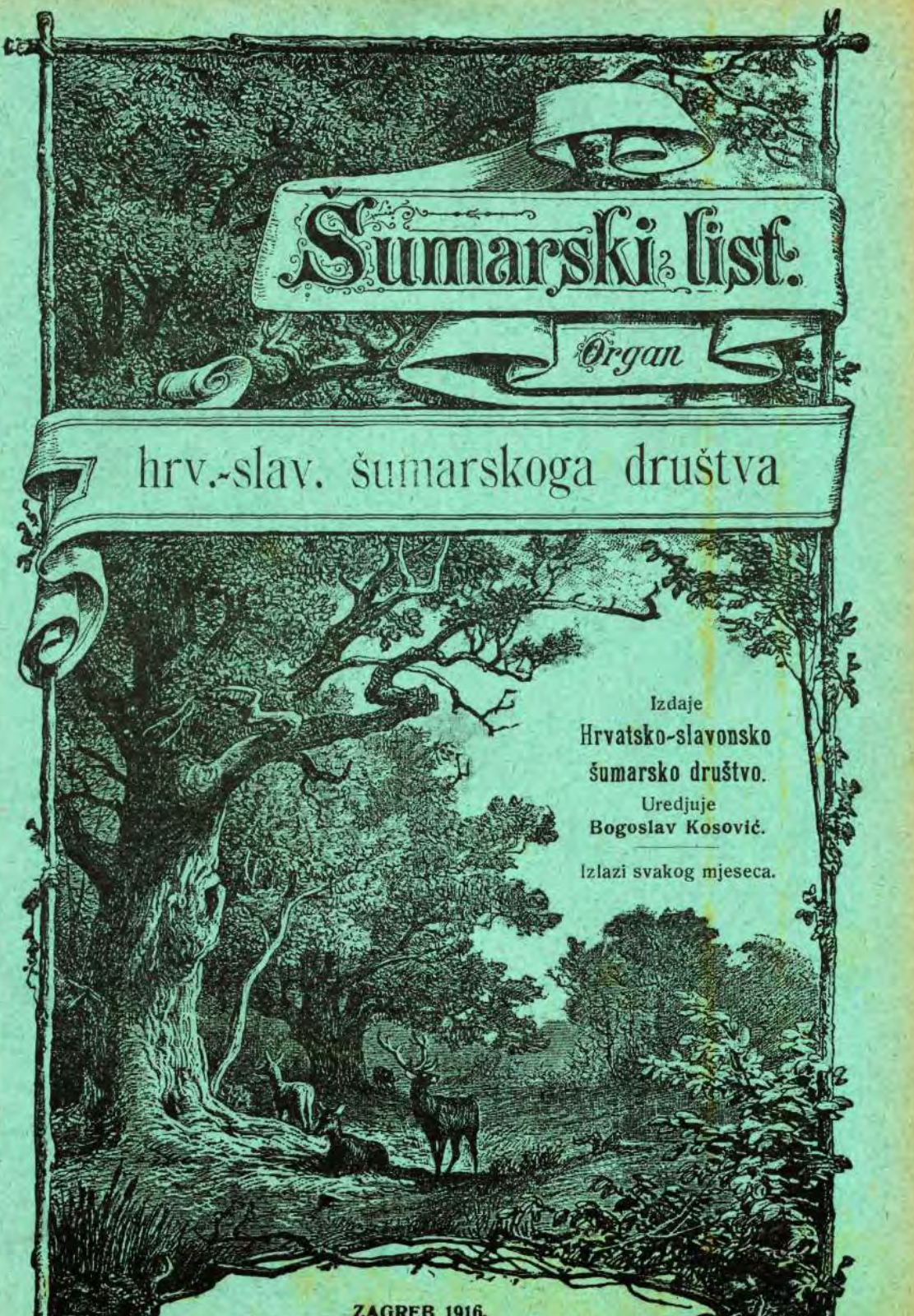

Šumarski list.

Organ

hrv.-slav. šumarskoga društva

Izdaje
Hrvatsko-slavonsko
šumarsko društvo.

Uredjuje
Bogoslav Kosović.

Izlazi svakog mjeseca.

ZAGREB 1916.

Naklada hrv.-slav. šumarskoga društva.

ŠUMARSKI LIST

Pretpłata za nečlanove K 12 na godinu. — Članovi šumar. društva dobivaju list bezpłatno. — Članarina iznaša za utemeljitelja K 200. — Za članove podupirajuće K 20. — Za redovite članove I. razreda K 10 i 2 K pristupnine. — Za lųgarsko osoblje K 2 i 1 K pristupnine i za »Šum. list« K 4 u ime pretplate. — »Lųgarski viestnik« dobivaju članovi lųgari badava. Pojedini broj »Šum. lista« stoji 1 K. Članarinu i pretplatu na list prima predsjedništvo društva.

Uvrstbina za oglase: za 1 stranicu 16 K; za pol stranice 9 K; za trećinu stranice 7 K; četvrt stranice 6 K. — Kod višekratnog uvrštenja primjereni popust.

Biljegovne pristojbe.

(Nastavak).

Pristojbena tarifa.

Tarifa je sastavni dio uredovne zbirke, te je podijeljena na 105 skupina (članaka).

Iznesti ćemo samo one skupine, koje su od praktične vrijednosti u šumsko-računarskom poslovanju.

Tar. članak 1/50.

Arci. U tarifi je ustanovljena redovito samo ona pristojba od isprava i pisama, koja pripada od prvog arka, a u pogledu biljegovine od ostalih araka postoje slijedeći propisi:

Ako isprava i pismo potpada pod stalnu biljegovinu, a od prvoga arka pripada biljegovina od 1 K ili jošte veća, onda se od drugoga i slijedećih araka plaća 1 K biljegovine, izuzam ovjerovljene uredovne prepise, izvatke i dvgupke od uredovnih otpravaka, od kojih se ima svaki arak podjednako providiti biljegovkom od 2 K.

Ako isprava potpada pod postepenu pristojbu, tada se drugi i svaki slijedeći arak ima providiti biljegovkom od 1 K, od kojega pravila ima mjesta iznimci samo onda, kad

već od prvog arka pripada postepena pristojba manja od 1 K; u tom se slučaju i od ostalih araka isprave ima platiti samo ona manja pristojba; nu od drugoga, trećega i t. d. primjerka ovih isprava i od njihovih araka ide u smislu § 55. samo polovina od one manje postepene pristojbe.

Tar. članak 2/2.

Darivanja se biljeguju od isprava medju živim od svakog arka 1 K, a za slučaj smrti od prvog arka 2 K.

Disciplinarni (karnosni) se poslovi i podnesci glede takovih biljeguju od svakoga arka sa 1 K. Izuzimlju se podnesci, koje je okrivljeni za vrijeme istrage podnio protiv njega postupajućoj oblasti za svoju obranu; isto su tako od njega zahtjevana očitovanja prosta od biljegovine.

Dnevnice se i namire od dnevnica biljeguju prema vrijednosti dnevnica po II. ljestvici.

Podjeljenje dopusta ili molbenice za dozvolu udaljenja biljeguju se od svakoga arka sa 1 K; dotične su dozvole bezuvjetno oproštene.

Molba se smatra podnešenom u samoobrani, u kojoj se moli za uvid u disciplinarne, istražne spise, kao i za dozvolu proučenja istih, pa je prosta od biljegovine. (1135—1887.).

Molba za brzo dovršenje disciplinarne istrage ima se providiti sa biljegovinom od 1 K po arku (855—1887.); isto su tako biljegovini podvrženi svi podnesci i njihovi prilozi, koje privatni obtužitelj podnaša u disciplinarnom postupku (1298—1889.).

Disciplinarne su odluke oproštene od biljegovine u smislu točke s) tar. čl. 38/49 (1241—1889.).

Biljegovini nije podvržena molba činovnika za dopust, da može uslijed dobivenog poziva obaviti vojnu službu, ako se moli dopust samo za vrijeme trajanja vojne službe (800—1887.).

Tar. članak 3/93.

Doznačnice ili isprave, u kojima nalaže doznačitelj trećoj kojoj osobi, da izvrši drugomu komu kakvu činidbu bezuvjetno su oproštene od biljegovine.

Dozvole uvoza takove robe, glede koje treba posebne dozvole, da se može uvesti, bezuvjetno su kao uredovni otpravci oproštene od biljegovine; molba se za takovu dozvolu biljeguje po arku sa 2 K. Molbe za dozvolu, da se može držati oružje, jesu bezuvjetno oproštene od biljegovine.

Dozvolnice se župnih ureda, da se tko u drugoj župi može vjenčati, biljeguju od svakoga arka sa 1 K.

Dozvole odnosno ovlaštenja na to, da se ženidba može sklopiti pred drugim voditeljem matica oproštene su od biljegovine (nap. m. prav. 20.000-1906. § 54. R. T. 2148)

Tar. članak 4/8.

Dražbene se molbe biljeguju po arku sa 2 K. Ostali arci, kao što i svaki pojedini arak ostalih primjeraka, u koliko tražbina ne premašuje 100 K, imadu se providiti sa biljegovkom od 40 fil., a u inim slučajevima sa biljegovkom od 1 K (§ 4. z. čl. IX: 1873.).

Dražbeni su oglasi tečajem sudbene ovrhe prosti od pristojbe.

Dražbeni se uvjeti biljeguju po svakom arku sa 1 K, ako sačinjavaju nadopunjujući dio dražbenog zapisnika t. j. ako su pred kupcem pročitani i po njemu potpisani (m. f. 4925—1884.).

Biljegovina na zapisnik, sastavljen o novoj dražbi održanoj uslijed naknadne ponude, kao i biljegovina od dražbenih uvjeta sačinjavajućih nadopunjujući dio istoga, ne tereti ovršujuću stranku, već onu, koja je stavila naknadnu ponudu (1863—1893).

Ako na dobrovoljnoj dražbi kupi sam vlasnik prodani predmet, ne može se tražiti pristojba od pravnoga posla, jer

u takovom slučaju nije ni sklopljen pravni posao (f. u. s. 11.769—1886.).

Tar. članak 6/25.

Gimnazijalne se svjedočbe biljeguju od svakog arka 30 fil. za ispite, koje su položili učenici o njihovom napredku i čudorednom vladanju, a za ispite zrelosti od svakog arka 1 K.

Gradjanstvo. Po arku se biljeguju sa 2 K povelje, kojima se posvjedočava podjelba općinskoga prava, a molbenice za to po arku sa 4 K.

Tar. članak 7/33.

Gradjevni se ugovori biljeguju po vrijednosti polag II. ljestvice, ako se obvezuje podhvatnik, da će izvršiti samo posao; — ako pak osim radnje dobavlja još i za gradnju potrebiti materijal (čl. 22/9) polag vrijednosti po III. ljestvici.

Od svakoga se arka biljeguju sa 1 K one gradjevne isprave, naročito predhodna izmjera, nacrt, ugovorni uvjeti, proračun, jeftimbeni zapisnik i t. d., koje je potpisao poduzetnik ili su prišiveni ugovoru. (Strana 129 P. K. g. 1875.).

Gradjevni se nalazi i svjedočbe o dovršenju gradnje, kao svjedočbe, zapisnici vrhu toga, biljeguju od svakog arka sa 1 K.

Nu ako se izdaju jedino radi toga, da na temelju istih mogu doći dotični poduzetnici do svojih ugovornih tražbina, tada su uvjetno proste od biljegovine po smislu sl. s) tar. čl. 86/22.

Na molbenicu se za dozvolu gradnje ima prilijepiti biljegovka od 1 K prema toč. III. tar. čl. 48.

Oprošteni su od biljegovine zapisnici, koje sastavlja na temelju ovakovih molba uredujuća oblast o mjesnom očevidu prema glavnoj riječi »Uredovna dopisivanja« tar. čl. 92, jer služe u uredovne svrhe (okr. m. f. 73.521—1892). Izdane gradjevne dozvole oproštene su od pristojbe prema toč. 4. tar. čl. 92 (m. f. 68.656—1896 i 1.070—1897.).

Tar. članak 8/54.

Hipotekarni se zapisi t. j. isprave, kojim se pruža hipoteka za osjeganje kakove obveze, bilježu po ljestvici II. prema vrijednosti obveze, za koju se daje hipoteka.

Imena promjena. Molbenice se za to bilježu po svakom arku sa 1 K, § 21. zak. čl. XXVI:1881.

Imena prenos, molbenice se za to bilježu po arku sa 10 K.

Tar. članak 12/79. — Izprave oproštene.

Točke a) do x).

Izprave su oproštene:

a) koje se uz prave dokaznice imaju predati javnim ili općinskim blagajnama, uredima i pod državnom upravom stojećim zavodima samo radi propisanog im rukovanja: bezuvjetno oproštene;

c) u opće isprave, kojih izdatbu oblasti i uredi zahtijevaju samo za uredovne svrhe i isključivo za izdatbu, kojih se stranka ne može primorati po građanskom pravu: uvjetno oproštene; dok se ne upotrebljavaju u druge osim napomenutih svrha;

e) koje se imaju izdati radi raspisivanja, odmjerjenja ili ukinuća državnoga i općinskoga izravnoga ili neizravnoga poreza, ili koje su u opće za javne svrhe, ili za to potrebite, da se ishodi dopuštena po opstojećim propisima obustava ili odgoda plateža takovih poreza i dugovina, dok se ove isprave ne upotrijebe u ine svrhe, nego koje su ovdje naznačene: uvjetno oproštene.

Ovamo spadaju i one jamčevinske isprave, koje su nužne, da se ishodi vjeresija za carinu ili potrošarinu ne gledajući na to, da li se to osjeganje izvršuje ispravom o zapisu zaloga izdanom po dotičnom porezovniku ili pako jamstvenom ispravom treće osobe;

f) kojim se polag opstojećih carinskih, redarstvenih ili drugih javnoga prometa tiućih se propisa, mora providiti

roba, kada se dalje otprema ili predaje, u koliko dotične isprave nisu naročito potvrđene biljegu, dok se na spomenute svrhe upotrebljavaju: uvjetno oproštene;

g) isprave o procjeni ili ustupu takovih nekretnina ili zemljišta, glede kojih su njihovi vlasnici radi javnog interesa t. j. radi potreba države ili koje općine, ili u opće radi javnih svrha dužni pristati na izvlasdbu; nadalje one isprave, koje se u ovakovim slučajevima odnose na ustupljeni posjed, kao što i na to, da su uknjiženi vjerovnici i druge interesovane stranke zadovoljne sa otkupnom cijenom, koja će se isplatiti vlasniku zemljišta i koje se imaju podnijeti državnom eraru za njegovu sigurnost još prije, nego bude isplaćena otkupna svota: uvjetno oproštene, dok se ovakove isprave ne upotrebljavaju za ine svrhe, osim za izvedenje izvlasba u javne svrhe;

h) procjene i druge isprave o štetama, koje su prouzročene na sukromnom vlasništvu prigodom izvedenja podhvata služećih za javne svrhe n. pr. kod traciranja željeznica, zatim kod vojničkih vježba i ratnih operacija i t. d.: uvjetno oproštene, dok se ove isprave ne upotrebljavaju za drugo, nego za ustanovljenje štete i za podjeljenje odštete;

i) ustupi državnih i sa ovim usporedjenih inih zadužnica: bezuvjetno oprošteni;

k) isprave, koje se po opstojećim posebnim propisima izdaju radi ukinuća urbarskoga ili drugih srodne naravi odnošaja, ili radi komasacije i segregacije kao što za izvedenje rasteredbe zemljišta, nadalje u svrhe otkupa šumskih služnosti u postojavšoj hrv. slav. Krajini ili za uvedenje zemljišnika: uvjetno oprošteni, dok se samo za rečene svrhe upotrebljavaju;

l) zavezi (reversi) vojničkih časnika kod istupa: bezuvjetno oprošteni;

m) zavezi, koje izdaju hranitelji nahodišta, kada besplatno preuzimlju nahode;

p) pretplatne, predbrojne [abonemento] i potpisne cedulje: uvjetno oproštene, dok se ne rabe pred sudom;

t) isprave, koje su izdane prigodom uređivanja zadružnoga imutka u Hrvatskoj i Slavoniji, te prigodom razdijeljenja zadružnoga imutka (§ 1. zak. čl. LIX : 1870.);

u) reversi, koje molitelji uz privolu roditelja i štitnika moraju, kada mole za cijeli ili za polovinu kojega od sistemiziranih u vojničkom odgojilištu stipendija, izdatih o tom, da će oni osim trogodišnje službe, ostati u službi kod stojeće vojske još jednu polovinu ili dogodice cijelu godinu.

Nu takove isprave, ako su priložene kojemu pristojbi podvrženomu podnesku ili zapisniku, podpadaju biljegovini na priloge, te se moraju biljegovati i ovjerovljenja imena na takove reverse napisanih potpisa;

v) certifikati časnika u pričuvu glede vlastitoga uzdržavanja: uvjetno oprošteni;

y) sve one isprave, glede kojih je biljegovni oprost osiguran posebnim zakonima;

z) svjedočbe zakonito pravo imajućih isluženih podčasnika (§ 18. zak. čl. II : 1873.);

ff) očitovanje o privoli izdanoj u ženidbenu svrhu (§ 50 zak. čl. XXXIII : 1894.);

ii) u smislu § 4. zak. čl. II : 1898. o uređenju pravnog odnošaja izmedju poslodavca i poljskih radnika: radničke iskaznice oproštene su od biljegovine;

kk) gospodarstveni su radni ugovori oprošteni od biljegovine i pristojbe (§ 21. zak. čl. II : 1898.);

mm) ugovori nadničara i radnika namještenih kod vodogradnja, te gradnje puteva i željeznica oprošteni su od biljegovine i pristojbe; stranke mogu dobiti od biljegovine oprošteni ovjerovljeni prepis o ispravi [ugovoru] podnešenoj oblasti (§§ 7 i 10 zak. čl. XLI : 1899.);

qq) sa šumskim su radnicima sklopljeni radni ugovori oprošteni od biljegovine i pristojbe; stranke mogu dobiti od biljegovine oprošteni ovjerovljeni prepis o ispra-

vama [ugovorima] podnesenih oblastima (§§ 6 i 9 zak. čl. XXVIII : 1900.).

Izseoba, molbenice se za izseobu biljeguju po arku sa 1 K — dotične su dozvole bezuvjetno oproštene od biljega.

Tar. članak 13/63.

Izvaci. Od svakog se arka biljeguju sa 2 K izvaci, što no ih vode gruntovne oblasti ili rudarski sudovi, nadalje iz popisa sudbenih pologa, kao što i iz spisa javnih ureda ili iz pisama sukromnih osoba ili odvjetničkih knjiga, koje se uredovno čuvaju.

Izvorne su dozvole bezuvjetno oproštene od biljegovine, a molbe se za nje biljeguju po arku sa 2 K.

Jamčevina. Isprave se o jamčevini biljeguju po II. ljestvici prema svoti jamčevine, a potvrde, koje dokazuju povratu jamčevine po svakom arku 1 K.

Tar. članak 15/56.

Kamate. Uvjetno su proste od biljegovine svjedočbe o zaostatku kao svjedočbe, ako se imadu podnijeti u svrhu, da se mogu na koga prepisati državne zadužnice ili njihove kamate predoznačiti.

Krsni se listovi biljeguju po arku sa 1 K.

Kontrolna smotra. Oprošten je od biljegovine sa liječničkom svjedočbom obloženi podnesak, kojim se opravdava izostanje od kontrolne smotre.

Tar. članak 16/1.

Kupoprodajni ugovori. Od isprava se biljeguje po ljestvici III. prema vrijednosti (kupovnina sa svim nuzgrednim činidbama), ako je stvar pokretna, a za stvari nepokretne po svakom arku 1 K.

Lovne karte. Molbe za izdanje lovnih karata (§ 50 zak. čl. XXIII : 1883.) biljeguju se od svakoga arka sa 1 K.

Lutrija. Podnesci se za dozvolu izigravanja predmeta biljeguju od svakoga arka sa 1 K.

Ako je u kojem ugovoru izražena vrijednost i slovima i brojevima različito, u pomanjkanju se protivnih dokaza smatra mjerodavnom s gledišta pristojbe sa slovima ispisana svota (893—1887.).

Tar. članak 17/62.

Malodobnost. Molbe se za oprost [dokinuće] malodobnosti biljeguju sa 1 K od svakog arka. Očitovanja punodobnosti izrečena na ove molbenice bezuvjetno su oproštene od biljegovine.

Marvinske putnice, koje se prema postojećim zakonima i propisima imaju izdati kod prenosa vlasništva konja, rogata marve, ovaca, koza i svinja ili kod dopremanja istih kolima u čisto tuzemskom toli u inozemskom prometu, potpadaju biljegovini.

U ime biljegovine se ima platiti:

a) za svaku glavu rogata marve ili konja ispod dvije godine; 12 filira;

b) za svaku glavu rogata marve ili konja preko dvije godine; 20 filira;

c) nadalje za prvu glavu u jednoj marvinskoj putnici unešenih ovaca, koza ili svinja: 4 filira, a za svaku daljnju glavu ovce, koze ili svinje: 2 filira (§ 37. zak. čl. XVII: 1900. i § 1. zak. čl. XXXIII: 1900.).

U koliko bi se u buduće kod prenosa vlasništva ili otpremanja magaraca i mazga i u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji odredilo izdavanje marvinskih putnica, u tom će se slučaju imati bez obzira na njihovu dobu u ime biljegovine za marvinsku putnicu platiti za svaku glavu magarca ili mazge: 12 filira (§ 1. zak. čl. XXXIII: 1900.).

Konji za utrku mogu se na temelju iskaznice tu ili inozemskog društva za utrku otpremati bez marvinske putnice. Iskaznica mora sadržavati ime vlasnika, mjesto od kuda je

konj, opis konja i potvrdu, da se konj otprema na utrku ili sa utrke (m. f. 18.241—1891.).

Tar. članak 18/6.

Matica izvaci t. j. izvaci se iz knjiga o porodima, krštenjima, ženidbama, vjenčanjima ili o smrti, ili pako porodni, krsni, vjenčani [ženidbeni] listovi [svjedočbe] bilježuju po svakom arku sa 1 K.

Ako se posvjedočava u jednom otpravku više poroda krštenja, vjenčanja ili smrti, ima se pristojba od 1 K toliko puta platiti, na koliko slučajeva glasi svjedočba.

Svjedočbe [obiteljska rodoslovlja], što no ih izdadu sukromne stranke u svrhu dokaza obiteljskog podrijetla, ne imadu se biljegovati kao obiteljske izvjesnice, već samo kao sukromne svjedočbe (2075—1895.).

Tar. članak 19/5.

Milostinje, molbenice se za milostinje [ako se ne mogu smatrati kao udjele] bilježuju od svakoga arka sa 1 K, namire o njima po ljestvici II. prema svoti, ako se ne označe kao udjele. [Udjele su pomanji darovi podijeljeni kao pripomoć oskudnim].

Mirovina, molbenice se za umirovljenje bilježuju od svakoga arka sa 1 K. Prosti su od pristojbe dekreti glede umirovljenja za činovnike ili ine takove osobe, kojim je dozvoljena mirovina ili providba platiti se imajuća iz državne blagajne ili druge koje javne zaklade — kao uredovni otpravci.

Kada je državni činovnik pozvan ureda radi, da podnese molbu za umirovljenje, te uslijed ovoga podnese kakovo očitovanje, to potonje ne potpada pod biljegovinu (1632—1891.).

Tar. članak 22/9.

Nabavne se pogodbe ili nabavni se ugovori, kojim se tko obvezuje, da će za pogodjenu cijenu nabaviti komu

stanovitu stvar, ili radnju zajedno sa materijalom, biljevu po ljestvici III. prema pogodjenoj cijeni, ako pako preuzima na sebe samo obavu radnje ili ako materijal nema prometne vrijednosti ili je pako ta vrijednost razmjerno posvema neznatna [kao n. pr. u najviše slučajeva zemlja, obična voda šljunak ili lomljeni kamen, pijesak i t. d.] polag ljestvice II. prema vrijednosti.

Ako je u troškovniku, osnovi ili proračunu o kojem poduzeću po stavkama označena isključivo obava radnje i mješovita dobava, tada se kod ustanovljenja mjere pristojbe imaju u obzir uzeti ova polag stavaka označena razlučivanja.

Postepena pristojba od dobavnih, vozidbenih i građevnih ugovora, sklopljenih između države amo razumijevajući županije i gradske jurisdikcije i sukromnih stranaka, ima se tako podmiriti, da se prigodom isplata vršenih na temelju ugovora svaka, po stranci izdana namira providi ne samo biljevom, pripadajućom polag ljestvice II. na naslovu biljevine od namire, nego se imaju na nju podjedno još napose i biljevke u vrijednosti primjerenoj doznačenom iznosu prilijepiti u ime ove pristojbe, koja pripada polag ljestvice II. dotično ljestvice III. od ugovora kao pravnoga posla.

Dotična je oblast dužna u slogu ugovora ili u zaporki odobrenja, naročito istaknuti, da se od ugovora pripadajuća pristojba podmiruje na gore opredijeljeni način (§ 10. zak. čl. XXVI; 1881.).

Od ugovora vrhu opskrbe sa plinom [f. u. s. 7182—1887.] ili sa električnom silom, nema se pristojba odmjeriti kao od uporabnog, već kao od ugovora za dobavu robe [390—1902. i u. s. [8223—1905.]. Električno svjetlo i sila ne samo da nije bez vrijednosti, nego spada u kategoriju materijala veće vrijednosti.

Od ugovora glede bušenja arteškog zdenca [bunara] ide pristojba po ljestvici III. [od zaslužbine] i onda kada

poduzetnik ništa ne dobije za svoj rad u smislu ugovora, jer nije uspjelo bušenje (216—1899.).

Gradjevni se ugovor ima smatrati s gledišta odmjere pristojbe pismeno sklopljenim i podvrženim pristojbi time, što je stranka, koja daje graditi, prihvatila proračun poduzetnika (1578—1890.).

Ugovor, sklopljen sa slikarskim umjetnicima u pogledu dogotavljenja slika, ima se biljegovati samo polag ljestvice II. (2167—1896.).

U slučaju razlučenja ima se od vrijednosti dobave radnje odmjeriti pristojba po ljestvici II., a od vrijednosti mješovite dobave i dobave materijala po ljestvici III. (394—1885.).

U pomanjkanju razlučenja pripada pristojba od cijele svote po III. ljestvici.

Po zadnjoj se praksi uzima n. pr. šljunak bezvrijednosnim (u. s. 1713—1905.), dočim n. pr. lomljeni kamen nije bezvrijednosan, jer osim dovoza iziskuje i rad (lomljenje) (u. s. 15.292—1898. i 21.325—1901.) kao i kamen za taracanje (u. s. 3.341—1906.). Naprotiv kod uredjenja svjetla svjetiljke (žarulje) nisu bez vrijednosti (u. s. 13.656 ex 1905.).

Pristojba je po ljestvici III. kupoprodajna, za to mora materijal imati neku znatniju vrijednost, da se može ova pristojba pravom zahtijevati.

Dobava robe za oblasti i t. d. bez posebnog ugovora na jednostavnu naručbu, ne potpada pristojbi (u. s. 3581 ex 1904.).

Ako privatna, stranka ne na temelju nabavnog ugovora, već bez da je ugovor predhodno sklopljen, uslijed jednostavne naručbe za koju državnu oblast nabavlja ili prodaje robu, to u tom slučaju na namire o kupovnici pripada u smislu tar. čl. 22/9 biljegovina po skali II., a ne može se povrh toga tražiti i biljegovina po skali III. za pravni posao (618—1886. i 1440—1890.).

Tar. članak 40/85.

Osobni oprosti. Od pristojbe su prosti oni javni zavodi, nedotirani iz državne blagajne, koji opstoje za javne svrhe i stoje neposredno pod upravom državnih oblasti ili općina.

U prometu poštanske štedione po državnim i upravnim oblastima i uredima ispostavljeni čekovi oprošteni su od biljegovine (n. m. f. 736—1906.).

Poduzetnički ugovori, sklopljeni izmedju erara i županija na taj način, da se čist prihod ovih može upotrijebiti lih za uzdržavanje županijskih puteva i za unapredjivanje županijskih prometnih sredstava, oprošteni su od biljegovine i pristojbe (505—1886.).

Namira ispostavljena vrhu potpore, koju daje bud država (344—1901.) bud grad, općina (760—1897.) školi javnoga značaja, koju uzdržaje kojagod vjeroispovijest (konfesionalnim školama u. s. 2851—1901.) ili koje privatno društvo (760—1907.) prosta je od biljegovine, jer je javna nastava zadaća države, stoga se imadu škole javnoga značaja smatrati u tom pogledu javnim zavodima, koje služe javnom cilju.

Tar. članak 45/19.

Plaćevna bilježnica, ako u njoj ovlaštenici potvrđuju primitak plaće, potpada svaki primljeni iznosak za službe pojedince pod pristojbu po ljestvici II.

Priznanice, sadržine u knjižicama o plaćanju kućne najamnine, podpadaju biljegovini po ljestvici II. (2095—1895.).

Tar. članak 47/38.

Platežne listine, kada ih podpiše primaoc, imadu se smatrati kao toliko primka, koliko je primaoca potpisano. Kada više osoba potvrđuje platež, koji im ne pripada nerazdijeljeno, tada se kod odmjeravanja pristojbe ne imadu zbrojiti dijelovi pojedinih primaoca.

Plemstvo, molbe za podijeljenje plemstva ma kojega stepena, za potvrđenje ili prenešenje biljeguju se po arku sa 10 K; povelje o plemstvu po arku sa 2 K.

Počasnih služba ili podjelba naslova, molbenice se za nje biljeguju po arku sa 10 K.

Tar. članak 48 13. — Podnesci.

U upravnim se poslovima biljeguju svi podnesci bez obzira na vrijednost od svakoga arka sa 1 K.

Molbenice, kojim se moli podijeljenje, potvrđenje ili prenos plemstva kojegagod stepena, podjelba kakvoga reda, dopuštenje, da se može primiti i nositi kakov inostrani red, promjena obiteljskog grba, izdadb a grbovnog lista ili dopuštenje, da se može ime prenijeti, nadalje molbe za dostojanstva, počasne službe, naslove, grbove ili za druge povlastice i odlikovanja, kamo spadaju i odlikovanja za obrtne podhvate — biljeguju se po arku sa 10 K.

Podnesci za promjenu imena potpadaju biljegovini od svakoga arka 1 K. Ako je u jednom podnesku sadržano više molba za promjenu imena, to se od svake pojedine ima platiti ista biljegovina (§ 11. zak. čl. XXVI: 1881.).

Ako pako u jednom podnesku glav ar obitelji moli preinačenje jednoga, te istoga imena za više osoba spadajućih u obitelj, u tom slučaju potpada dotični podnesak biljegovini samo od 1 K.

Podnesci, kojim se moli državljanstvo, podjelba gradjanstva i općinstva ili dozvola, da se može naseliti u općini, biljeguju se po arku sa 4 K.

Tar. članak 49/14. — Podnesci oprošteni.

Od pristojbe su oprošteni podnesci:

a) molbe za udjelu, za podjelbu uboške pripomoći ili za primitak u takove zavode, kojim je svrha uzdržavanje ili prehranjivanje ubogih ili za službu nesposobnih ljudi — odnosno odhranjivanje njihove djece;

b) za oprost od školarine i naukovine i za podjelbu stipendije, ako je molbenicama priložena vjerodostojna svjedočba o siromaštvu;

c) za oprost od pristojbe u kakvoj većoj zametnutoj parnici, ili koja se ima istom zametnuti, ili da se ureda radi odredi pravni zastupnik, ako je molbenicama priložena svjedočba o siromaštvu;

d) molbenica ureda radi postavljenih pravnih zastupnika za oprost od pristojbe u parnicama, koje su im povjerenene ili za zabilježbu, odgodu ili otpis te pristojbe, ili za rješenje od zastupništva;

e) podnesci, kojim se predlažu računi o troškovima, učinjenima za državu, ili računi javnih zavoda stojećih neposredno pod upravom državnih oblasti ili općina;

f) podnesci za povratak troškova, koje je tko učinio, da ukloni u interesu države ili općine, od njih kakvu štetu, nadalje podnesci, za odštetu, koju je dužna dati država ili općina;

g) podnesci, koji sadržavaju izvješća ili predloge, odnoseće se na javne poslove, ako podnosioci ne stavljaju u njima kakav zahtjev sukromnoga interesa, kao što i prizivi napereni protiv odredaba municipija učinjenih u javnom interesu.

Ako se u podnesku moli ujedno nagrada ili priznanje, tim se ne dokida oprost od pristojbe.

K ovim od pristojbe oproštenim podnescima spadaju imenito:

h) prijave, koje tko za to čini, da sačuva od štete ili opasnosti predmete, tičuće se države, općine ili javnoga kojega zavoda, makar bio i ne bio on interesovan, gledec na uživanje koristi toga predmeta:

i) prijave o takovim činima ili propuštajima, kojih kažnjenje po opstojećim zakonima zahtijeva javni interes i to i onda, kada sudbeno postupanje odvisi od prijave ili makar

prijava smjerala na postignuće nagrade, na zadovoljštinu ili naknadu štete;

k) molbenice na vladara, sabor i javne oblasti, u koliko se u njima ne radi o sukromnoj koristi pojedinih osoba, nego o interesu čitavih stališa državljanskih, same države ili općine, nadalje prizivi proti odlukama, koje se tiču javnog interesa.

Podnesci krajišnika o preporima, koji nastaju u pogledu šumskih služnosti u državnim šumama i udioničtvovanja u koristi šuma, obzirom na §§ 4. i 11. zak. čl. XXX : 1873. ne potpadaju biljegovini (u. s. 15.694—1905.).

Podnesak, u kojem se moli izdanje svjedočbe siromaštva, oprošten je od biljegovine (93—1898.)

Usmena je zamolba za izdanje svjedočbe, ma i da bude uvrštena u zapisnik, prosta od biljegovine, jer je oprošten i pismeni podnesak (u. s. 11.316—1904.).

Molba sastavitelja obnašašća, da bude obaviješten o rješenju obnašašća oproštena je od biljegovine (915—1887.).

Podnesci, kojima je svrha zapriječiti sječenje općinske šume (1491—1890.) ili svinjsku pošast, oprošteni su u smislu toč. h) tar. čl. 49/14 od biljegovine, ma da je podnosioc sam interesovan (151—1884.);

m) pritužbe protiv načina postupka uredovnih organa, nu među ove se ne broje utoci protiv uredovnih naredaba i odluka ili molbenice za njihovu preinaku; zatim podnesci radi zlorabe očinske vlasti, poradi proturednoga postupka štitnika i skrbnika, napokon pritužbe, koje se podnesu poradi nedovoljne njege nahoda, nalazećih se kod sukromnih osoba;

n) pisma i očitovanja osoba naznačenih pod sl. m), u koliko sadržavaju samo opravdanje ili prošnju za zaštitu i zadovoljštinu;

o) razjašnjenja, koja podnašaju uredovni organi u svrhu rješenja opazaka na njihovim računima, zatim molbe, da se

produži rok za razjašnjenje i takove molbenice, kojim se požuruju oblasti, da riješe opaske učinjene glede računa.

Nego ako je konačna rješidba računa već izrečena i podnesci budu upravo protiv ove upravljani, ne mogu više uživati oprosta od pristojbe. Priziv protiv odluke organa, zvanoga na rješenje obračuna, potpada biljegovini od 2 K (1169—1888.); na podnesak, u kojem se nakon pravomoćnog rješenja računa i uplate svote traži povratak iste, pripada samo biljegovina od 1 K ustanovljene u točki III. tar. čl. 48/13 (1540—1890.);

p) bezuvjetno su oprošteni od biljegovine podnesci, koji se za to predaju, da se odmjeri pristojba ili u kojima se o tom radi, da se u zakonu dopuštenim slučajevima javni i općinski porezi i ina slična javna podavanja obale, otpišu povrate ili da se platežni rok produlji, ili da se gruntovnički uknjiži osjegurana porezno-pristojbena dugovina, ili kojim se namjerava, da se na pokvarene spise upotrebljene biljegovke po načinu dozvoljenom u propisima izmjene kao što i oni podnesci, koji su upravljani protiv ispravnosti ili zakonitosti odmjerene biljegovine ili pristojbe, koja se ima u gotovom platiti.

Molbenica za oprost kućarine od novosagrađjene kuće prosta je od biljegovine, jer je taj zahtjev osnovan na zakonu (f. u. s. 8111—1891.). Prosta je od biljegovine molba, da se uvaži zakašnjena valovnica tereta, koji se imadu u obzir uzeti kod odmijere općeg dohod. prireza, jer se radi o opravdanom zahtjevu (316—1901.). Temeljni priziv protiv crkvenog poreza, koji se utjeruje administrativnim putem, jer je i ovo podavanje javno, jest prost od biljegovine (479—1903.).

Lukno je javno podavanje, stoga utok ne potpada biljegovini (u. s. 10291—1904.);

q) valovanja su oproštena od biljegovine, kao prijave, isprave itd. u postupku glede carine, potrošarine i dohodarstvene kontrole, kojim porezu podvržena stranka ispunjuje uvjete za ovaj postupak određene, ako se samo ne radi o

kakovoj iznimci ili o pogodnosti ili o čem drugom, čemu se hoće po odnosnim zakonima ili propisima posebne dozvole;

r) reklamacije, koje se predaju, uz zakoniti rok radi sadržaja popisa tičućih se izbornoga prava, ili osobne dužnosti naprama državi, municipijima i općinama kao što je n. pr. vojnička služba, zvanje porotnika i drugi ovakvi poslovi, a koji se predaju za to, jer bi se tko bio imao po opstojećim propisima u popis uvrstiti, pa je ispušten, ili jer je protu pravno u popis primljen; zatim utoci predani uz zakoniti rok proti odlukama izrečenim ob ovakovim reklamacijama;

t) podnesci, koji se predaju ravnateljstvima pošte, brzojava i željeznica u pogledu otpreme i uručbe pisama, vrijednosnih papira i robe, ili radi naknade za pisma i toware ili radi povrate otpremnine;

u) podnesci na erarijalne tvornice i obrtne pothvate, kao i na ravnateljstva državnih, i pod državnom upravom stojećih zakladnih dobara, ako se ovakovi podnesci isključivo tleču samo predmeta, spadajućih na neposredne poslove ovih pothvata ili ravnateljstva i ako su takve naravi, da ne bi potpadali pod pristojbu, kada bi se upravili u sličnom poslu na sukromnu osobu;

v) podnesci u ostavinskim raspravama, ako vrijednost svekolike ostavine, ne odbiv terete, ne premašuje 50 K;

x) podnesci štitnika i skrbnika upravljani na štitničku oblast;

y) podnesci, koji se na temelju zakonskih propisa predaju u poslu ukinuća urbarskih ili desetinskih dužnosti, da se iskaže, pòbere, izruči naknada, koja se ima za nje platiti, da se osjeguraju odštetne glavnice, da se izbrišu ukinute činidbe i u opće, da se uredi stanje posjeda.

Nego se ovaj oprost ne proteže na podneske, koje predaju stranke upravnim ili sudbenim oblastima, da oživotvore ili realizuju pravo na otšetni predmet.

Molbenice podnesene na poštanska i brzojavna ravna-

teljstva za izdanje prepisa poštanske doznačnice (o. m. f. 30.520—1891.); nadalje radi naknade obistinbe poštanske doznačnice, adresatu uručene ali ne predocene unutar mjesec dana računajući od uručbe (o. m. f. 17.400—1892.).

Molba za povratak jednog dijela svote, plaćene za voznu kartu, oproštena je i onda, ako se povratak moli naslovom, što je izdanje vozne karte uskraćeno, akoprem je dotičnik pokazao certifikat (1523—1890.); isto tako i podnesak, u kojem se moli, da se svota pouzeća isplati i bez certifikata o pouzeću (557—1904.).

Pritužbe, upravljene na poštansko ravnateljstvo povodom uručenja oštećenih poštanskih zamota, isto tako i prizivi protiv odluka, donešenih na temelju tih pritužaba, oprošteni su od biljegovine, jer ovi prizivi ne sačinjavaju biljegovini podvrženi priziv, uvršten pod riječ „Pošta ravnateljstvo“ (589—1904.).

Na ravnateljstvo i prometna ravnateljstva kr. ug. državnih željeznica od strane ovlaštenika upravljena molbenica za iskaznicu, ovlašćujuću na vadjanje vozne karte uz pol cijene, prosta je od biljegovine na temelju toč. u) tar. čl. 49/14 (7—1897. Dec. 8. i m. f. 11.640—1891.).

Oprošteni su od biljegovine podnesci i spisi u parnicama glede utjerivanja tražbina, potičućih iz urbarijalnih pravnih odnošaja i sveza (331—1885.); nadalje grunt. uknjiženje (priziv protiv uknjižbe u. s. 19.326—1897.), utjerivanje i brisanje urbarijalnih dugovina (o. m. f. 49.513—1874.):

aa) Podnesci, predani općinama, općinskim poglavarima ili općinskim uredima i zavodima, prosti su od biljegovine, ako se podnesci tiču privatno-pravnih odnošaja među moliteljima i općinama ili općinskim zavodima nadalje;

cc) podnesci za izdadb putnih listova, iskaznica o pripadnosti (domovnica) i putnih knjiga (Wanderbücher) i knjižica za služinčad);

dd) podnesci za izdadb propratnice (Begleitschein) potrebite za pošiljke oružja i streljiva;

ee) podnesci na ravnateljstvo lutrije i uopće dopisivanje s ovim u poslu povjerene mu prodaje onakovih srećaka, koje su namijenjene opće korisnim svrhama;

ff) podnesci za ovjerovljenje isprava;

gg) podnesci podnešeni sudu u svrhu, da se izdade izvorni primjerak kod kr. javnih bilježnika nalazećih se spisa, ili ovjerovljeni prepis, izvadak ili pako ovjerovljeni otpravak istih, nadalje podnesci za ustanovljenje javno-bilježničkih pristojba (n. m. f. od 28. srpnja 1875. br. 38.411 točka 16.);

ii) sindikatne tužbe protiv municipalnih činovnika i ostali spisi i odluke, nastale tečajem ovog postnпка.

Nu priziv optuženikov naperen protiv disciplinarne osude, potpada pristojbi ustanovljenoj pod točkom IV. 14. tar. čl. 48/13;

kk) svakovrsni podnesci, koji su upravljani na ugarski zemljovjeresijski zavod (§ 25. z. čl. XXXIV : 1871.), i na zemaljski zemljovjeresijski zavod maloposjedniku (§ 2. z. čl. XXXIX : 1879.),

ll) usmeno prijavljene tužbe i molbe za opravdanje, podnešene u parbenim poslovima pred mjesnim sudovima;

mm) podnesci za dozvolu držanja oružja;

pp) molbenice u predmetu uredjenja kućnih zadruga u Hrvatskoj i Slavoniji (zak. čl. LIX : 1870.),

qq) podnesci, kojima se moli gruntovna zabilježba založnica ili odnosno brisanje okolnosti, da koja nepokretnost sačinjava sastavni dio zaklade, opredijeljene za posebno osiguranje založnica; nadalje zabilježbu pravne naravi tražbine ili brisanje ovakove zabilježbe kod takovih hipotekarnih zajmova, na temelju kojih se izdaju založnice (§§ 9. i 21. zak. čl. XXXVI : 1876.);

ss) podnesci u predmetu otkupa od vinogradarskoga posjeda pripadajućih dugovina (§ 14. zak. čl. XXVIII : 1878) kao što i otkupa krčevinskih i gornih činženih i izvanselišnih zemljišta u Hrvatskoj i Slavoniji (§ 3. zak. čl. LII : 1875.).

Točki aa) Točka se aa) tar. čl. 49. odnosi ne samo na podneske upravljene na općine i općinske urede, već u opće na podneske upravljene u sličnim predmetima na sve državne ili upravne oblasti ili urede; na ovom su temelju oprošteni od biljegovine oni podnesci ili pisma, u kojima se koji erarski ured pozivlje, da plati zaostalu najamninu za uredske prostorije (609—1886.), ili da isplati dospjelu tražbinu napram eraru (881—1887.), nadalje zamolbe osiguravajućih društava upravljene na sirotinjske oblasti, sa kojima su u ugovorenom odnošaju i kojima je svrha lih realizovanje ugovornih obveza (1256—1889.).

Molba na sud, da se ovjerovi prepis sudbene odluke, ima se biljegovati kao izvanparbeni podnesak (1908—1893.).

tt) Podnesci, podastrti u smislu zak. čl. VI—1889. i na isti se odnosećega provedbenoga naputka o obranbenoj sili prosti su od biljegovine:

1. molbenice vojnih obvezanika za pogodovnost oslobodjenja od obvezanosti na redovitu vojnu (domobransku) službu, ako su podnesene na temelju zahtjeva osnovanoga u zakonu (§§ 31., 32., 33. i 34. zak. čl. VI:1889.);

2. molbenice za primiće u jednogodišnju dobrovoljnu službu, ili molbenice za pripust k ispitu, koji je potrebit za iskazanje propisanoga stepena naobrazbe, zahtjevano za jednogodišnju službu;

3. podnesci, kojim tko moli, da se u bojno pomorstvo primi kao brodarski djetić ili pitomac za brodarsko strojarstvo;

4. prizivi protiv odluka, koje su izrečene na podneske spomenute u prediduće tri točke;

5. podnesci sastavljeni radi očevidnosti pripadnika vojske, bojnoga pomorstva ili domobranstva, naročito pako podnesci odnoseći se na boravak i povratak kući i putovanje vojnih obvezanika i

6. ženidbene molbenice u aktivnoj se službi nalazećih ili obavljenih na kratko vrijeme na dopust vojnika domobranaca (m. f. 84.874—1891.).

Nadalje 'su oprošteni od biljegovine svim ovim od 1 do 6 spomenutim molbenicama, izvješćima ili inim podnescima priklopljeni spisi, matični izvaci, obiteljske obavijestnice i ini prilozi, u koliko se rabe isključivo u gornju svrhu (m. f. 65.760—1877.) nadalje;

uu) podnesci u predmetu posebnoga usredotočenoga gruntovničkoga uknjiženja ugarskih željeznica i prokopa (§ 49. zak. čl. I: 1868);

iz) podnesci isluženih i certifikatom providjenih podčasnika za namještenje (vidi tar. čl. 26./27. „Namještenje“).

Potpomoći, dozvole oblasne su bezuvjetno proste od biljegovine.

Potpore učenika, molbe za podjelbu takove potpore (štipendija) proste su od biljegovine, ako su poduprte svjedočbom siromaštva.

Oproštene su od biljegovine prijave pozvanih osoba, da zbog bolesti ne mogu nastupiti službu, te ovim prijavama priložene liječničke svjedočbe, nadalje podnesak obložen sa liječničkom svjedočbom, u kojem se opravdava izostanje sa kontrolne smotre (1195—1888.), molbenica jednogodišnjeg dobrovoljca glede toga, kojoj pukovnji da bude dodijeljen (u. s. 10.148—1904.), molbenica za izdanje vojničke iskazne knjige (662—1886.), molbenice vojnika, koji su udovoljili svojoj vojničkoj dužnosti, za izdanje certifikata o konačnom otpustu (598—1904.), molbenice časnika u pričuvi za njihovo premještenje u izvanslužbeno stanje (1138—1888.), molbenice aktivnih časnika za njihovo premještenje u dopusni stalež (1200—1888.), molbenice takovih vojnika u pričuvi, koji su bili u istoj godini na vojnoj vježbi, za oprost od prisustvovanja na kontrolnoj smotri (1228—1889.), jer imadu zakonito pravo, da se udovolji njihovoj molbi.

Podnesak, u kojem otac moli, da se stavi na dopust sin, koji se nalazi u vojnoj službi, obzirom na očevu starost i nesposobnost za rad, oprošten je od biljegovine (517—1903.).

Tar. članak 50./67.

Primnice pologovnih ureda o sudbenim položima bezuvjetno su oproštene od biljegovine kad se stvar radi čuvanja polaže za polagaoca ili drugoga koga.

Nu kad se stvar polaže u ime plateža. što vrši polagaoc u svoje ime ili u ime drugoga koga, na čiju se korist stvar čuva, potpadaju primnice biljegovini po ljestvici II. prema vrijednosti pologa.

Primke o izručenim položima biljeguju se od svakoga arka sa 1 K.

Pokućva odštete, namire na svote, koje su činovnici u to ime primili prigodom njihova premještenja, potpadaju biljegovini po ljestvici II. prema podignutoj svoti.

Polazak učione, svjedočbe o polasku učione biljeguju se od svakoga arka sa 30 f.

Pomilovanje, molbenice za to biljeguju se od svakoga arka sa 1 K.

Pismo upravljeno na kr. porezni ured za izdanje ili priposlanje pologa n. pr. poštanskom naptunicom ne potpada biljegovini u. s. 14.654—1905.).

Tar. članak 52./3.

Ponude ili obećanja, da će se sklopiti kakav ugovor, biljeguju se po arku sa 1 K.

Ponudni se listovi biljeguju po arku sa 1 K. Biljegovku na podnesku, podnešenom na oblasti, koji sadržaje ponudu, nije potrebno prepisati (1712—1891.).

Često se događa, da trgovci i obrtnici svoje popise robe podnašaju oblastima i uredima u obliku podneska, te bude o istima ondje sastavljeno obnašašće. Ako se drže ove forme, to su onda i dužni svoje podneske biljegovati, ali mjesto toga je svrsi shodnije samo pripisati oglase robe i cjenike bez svake molbe, jer na ove ne pripada podnesovna biljegovina (f. u. s. 8073—1894.), pa ako ob-

lasti na temelju ovih učine naručbe, to potpada namira vrhu kupovnine samo biljegovini po ljestvici II., a ne ujedno i onoj po ljestvici III. pripadajući od dobavnog ugovora (1440—1890.), jer ugovora nema.

Tar. članak 53/80.

Posinovljenje (*adoptio*), isprava se o tom biljeuguje po svakom arku sa 1 K.

Posjeda uredjenje, bezuvjetno su prosti od pristojbe svi podnesci, isprave, pisma, pismene rasprave i zamjene u poslovima uredjenja posjeda, u koliko se odnose baš samo na postojavši urbarski odnošaj, ili na uredjenje posjeda među suposjednici, na odjelbu skupnoga pašnjaka ili na otkup šumskih urbarskih služnosti, na komasaciju ili na uredjenje drugih, iz urbarske sveze potičućih odnošaja i u koliko se sve ove radnje obavljaju po opstojećim zakonskim propisima.

Tar. članak 54/68. — Poslanica (pismo, list knjiga).

Poslanica (pismo, list, knjiga), ako se ne može smatrati ispravom, svjedočbom ili podneskom, potvrđena je samo onda pristojbi, kad se upotrebljava kao prilog podnesaka.

Nego isprave izdane u obliku pisma, potpadaju prema naravi isprava pod pristojbenu obvezu.

Molbe, upravljene na predstojnika poštanskog ureda, da se izda uredovni popis o predanim poštanskim doznačnicama (894—1887.), kao i zamolbe upravljene na nadkapetanski (satnički, redarstveni) ured državnoga redarstva radi izdanja svjedodžaba (1502—1890.) ma bile podnesene i u obliku pisma, imadu se kao podnesci biljegovati sa 1 K. Oblik pisma uopće ne dira u biljegovnu potvrđenost podnesaka i priziva nabrojenih u tar. čl. 48/13.

Ako pristojbe preslušanih svjedoka (1377—1889.) ili vještaka (f. u. s. 11.093—1890.) budu mjesto neposredne

uplate poslane poštanskom doznačnicom, to se lih u ovu svrhu upotrijebljena poštanska doznačnica ne može smatrati podneskom.

Molbenica, upravljena na općinskoga bilježnika radi izdavanja porezne svjedočbe, ne potpada biljegovini (350—1901.).

Pismo, upravljeno na blagajnika poreznog ureda, da se polog pošalje poštom, ne potpada biljegovini (u. s. 14.654—1905.). Ne može se smatrati namirom ono pismo, u kojem vjerovnik obavijesti svog dužnika, da je u ime djelomične otplate njegove tražbine primio mjenicu stanovite svote (168—1899.).

Tar. članak 55/34.

Posvetne su isprave t. j. isprave, kojim se kakova stvar daje kao jamčevina ili zalog, kao založni ugovori, proste od biljegovine.

Nego ako se ovakove dokaznice izdaju u ispunjenju uvjeta, pogodjenoga u glavnom poslu, ili za osiguranje kakove ponude ili obećanja, potpadaju biljegovini od svakoga arka 1 K.

Poštanske su predatnice proste od pristojbe.

Predujmovne namirè o takakovim predujmovima, koji se daju službenim osobama uz obvezu ili na polaganje računa bezuvjetno su oproštene od biljegovine (tar. čl. 57/10).

Primke ili potvrdnice o predaji takovih predmeta, koje je ovlaštenik preuzeo na temelju jur prethodno sklopljenog ugovora, ako je od tog ugovora pristojba jur odmjerena ili ako se je ugovor imao ureda radi prijaviti, potpadaju samo biljegovini od 1 K., a ne biljegovini po ljestv. II. od vrijednosti preuzetoga predmeta (803—1887.).

Ovamo spadaju i zapisnici sastavljeni o preuzeću radnja, koje je ugovorno naručio državni gradjevni ured (m. f. 9040—1888.).

Premještenje. Molba za premještenje biljeuguje se od svakoga arka sa 1 K. (Tar. čl. 58/29).

Tar. članak 59/69.

Prepisi uredovni, ali ne ovjerovljeni biljeuguje se kad ih druge oblasti izdaju, od svakoga arka sa 1 K., prepisi od samih stranaka zgotovljeni, ali uredovno ili ovjerovljeni od drugih sukromnih osoba biljeuguje se po arku sa 1 K.; prepisi ili izvaci iz ovozemskih izmjerbenih zapisnika, koji se izdaju kao uredovni i pod uredovnom odgovornošću biljeuguje se od svakoga arka sa 1 K., a inače su bezuvjetno oprošteni od biljegovine.

Prevodi zakletih tumača biljeuguje se po arku sa 2 K., a kr. javnih bilježnika po arku sa 1 K. (Tar. čl. 61/40).

Prilozi, što no ih stranke prilažu pristojbi podvrženim podnescima i zapisnicima, biljeuguje se od svakoga arka sa 30 f. (Tar. čl. 62/73).

Pismo rabljeno kao prilog imade se zajedno sa njegovim omotom sa gledišta pristojbenog smatrati jednim prilogom (227—1900.).

Tar. članak 63/74. — Prilozi oprošteni.

Oprošteni su od biljegovine prilozi:

- a) knjige, brošure i rukopisi određeni za tisak;
- b) svi tuzemski i inozemski vrijednosni papiri, njihovi kuponi i taloni ovih potonjih, isto tako i papiri nadomještajući novac;
- c) isprave i pisma oproštena za stanovitu porabu, kad se za tu svrhu upotrijebe kao prilozi;
- d) svjedočbe o siromaštvu;
- e) one isprave i pisma, kao što i izvorni otpravci pristojbi podvrženih sudbenih rješidba, od kojih je namirena pristojba biljegovkama ili u gotovom novcu;
- f) oni prepisi isprava, što no ih moraju stranke priklo-

piti zemljišničkim podnescima za gruntovnu oblast i u svrhu odmjere pristojbe.

g) jednostavni (neovjerovljeni) prepisi, koji se u parbenim poslovima spadajućim pod općinsku sudbenost priklope pismenoj tužbi ili raspravnomu zapisniku;

h) u postupku odnosećemu se na poljsko-redarstvene poslove i na tužbe za odštetu kvara, počinjenoga po divljači (br. 10. P. k. od g. 1878.).

Čisti arci papira, koji su kao uzorci priloženi ponudi u svrhu obilježjenja kakvoće papira, dapače ako je o tiskarskoj ponudi govora i sa tiskom, u svrhu predodjenja tiska providjeni arci papira kao uzorci, ne imadu se providiti biljegovinom za prilog (189—1899.).

Pod nazivom brošura (letak) razumijevaju se uopće svakovrsni svesci (tiskopisi). Oproštena je od biljegovine za prilog knjiga, koja sadržaje glazbena djela (f. u. s. 9561—1885.).

Tar. članak 64/101.

Primke pristojbi podvržene:

a) svjedočbe dane obvezamkom od ovlaštenika ob ispunjenju kakove obveze ili uopće potvrde, kojim se priznaje preuzeće kakvoga procjenljivoga predmeta od one stranke, u čije je vlasništvo prešao taj predmet ili u čije se ime posvjedočava preuzeće, biljeguju se po vrijednosti primljenoga predmeta: ljestvica II.

Opaska 1. Kad se primitak plateža potvrđuje u slogu isprave o glavnom predmetu izdane, ovakova primka nije predmetom pristojbe.

Opaska 2. Kad kakav platež potvrđuje više takovih osoba, kojih se taj platež ne tiče zajednički, onda treba pristojbu izračunati i podmiriti ne po skupnoj svoti, nego po onoj, koja svakoga napose zapada. Nu ova se ustanova ne može uporabiti na takove namire, koje su izdane vrhu uzgojnih doplataka i mirovina ili milostinja udova, nego se

u tom slučaju imade pristojba izračunati na temelju skupne glavne svote obijuh beriva.

Opaska 3. Kad se potvrđuje osim kakvoga ostatka svote, zajedno i primitak svekolike tražbine, ima se pristojba platiti od cijele svote, glede koje je potvrđen primitak;

b) svjedočbe o tomu, da je kakova procjenljiva stvar uslijed stanovite pogodbe primljena na pohranu ili za porabu ili u ime zaloga, biljeuguje se po svakom arku sa 1 K.;

c) primke o izručbi sudbenih pologa i to bez razlike, radilo se ob izručbi glavnica, kamata ili drugih stvari, ob izručbi u svrhu iznovičnoga položenja, ili o konačnoj izručbi, biljeuguje se po svakom arku sa 1 K.;

Opaska na sl. b) i c). Pod ovim slovima spomenuta stalna pristojba od 1 K ne plaća se u onim slučajevima, kad od vrijednosti u primci izraženoj po ljestvici II. pripada manja pristojba.

Odavle izvire, da su primke izdane o svoti manjoj od 4 K. ili o predmetu, kojega je vrijednost ispod 4 K., proste od pristojbe, u ostalom vidi članak „Polozi“ i točku u) tar. čl. 65/102.

d) sve primnice i preuzimnice izdane od vozara ili prevoznoga zavoda (izim zavoda kraljevske pošte) o primitku robe za prevoz (otpremu) bez razlike, da li se u njima potvrđuje primitak vozarine ili ne;

aa) priznatnice (conossamente) pomorskih brodova, tovarnice vozara i spremišnice (warrauts) zavoda, ovlaštenih od vozare za pohranu robe ili drugih pokretnih dobara, ako ova pisma glase na odredbu, biljeuguje se od svakoga komada: 2 K.;

bb) sve druge od svakoga arka po 10 f.;

e) glede pristojbe, koju su dužna platiti željeznička, parobrodarska i poduzeća željeznica na javnim cestama od karata izdanih za vožnju osoba (gledaj članak „Društva“ toč. VI. i VII. tar. čl. 5/85;

f) sve druge primke, koje se mogu smatrati ispravama, biljevuju se po svakom arku sa 1 K. u koliko se na njih ne može upovaviti nijedan opvost od opvosta navedenih u ovoj pristojbenoj tarifi.

Na iskazima o isplatama beriva radnika, namještenih na državnim pastuhališnim posjedima, ne ima se biljegovina na namiru od svake svote beriva namiriti posebice, već se može uslijed dozvole ministra financija podmiriti na taj način, da se biljegovke odgovarajuće svoti, koja se dobije zbrojenjem biljegovina, otpadajuće od svake pojedine svote beriva prilijepe na koncu iskaza, te da se propisno prepisu uredovnom zaporkom (m. f. 8370—1890.).

Biljegovina po ljestvici II. pripadajuća na namire izdane zajednički o primiću različitih obnašastih nagrada, sadržanih u jednom obavijesnom iskazu, ne imade se podmirivati prema mjeri glavne svote namire, već prema različitim isnosima svake pojedine svote nagrade; stavke ispod 4 K., kako se samo po sebi razumijeva, ne dolaze u obzir (m. f. 11 303—1889.).

Ako činovnici svoja beriva, koja uživaju na raznim naslovima, podignu skupno na jednoj namiri, to se ima namira biljegovati prema skupnoj svoti, a ne prema razlučenim svotama (m. f. 27.091—1883.) i onda ako u prvo spomenutom slučaju biljegovina manje iznaša (571—1886.). Često je povoljnije namiru ispostaviti razlučeno, a često opet u skupnoj svoti. Neka si svatko prije izračuna, kako je povoljnije.

Računi, priklopljeni poštanskom pouzeću na općine, oblasti itd. ne imadu se smatrati, da su podneseni javnoj blagajni, jer se isplaćuju uz pouzeće, poštom, dakle manjka svojstvo isprave, propisano u § 6. zak. čl. XXVI.: 1881. (u. s. 10.195—1896.).

Tar. članak 65/102. — Primke proste od pristojbe.

Primke su proste od pristojbe:

a) primke ob uručbi svake vrsti uredovnih otpravaka opvostene su bezuvjetno;

b) preuzimnice vozara ili prevoznih zavoda, u kojim potvrđuju, da su preuzeli putnike za prevoz, makar se u njima baš i primitak vozarine posvjedočio, izim karata željezničkih i parobrodarskih podhvata, te željeznica na javnim cestama, koje su nabrojene u točki VI. i VII. tar. čl. 5/89; zatim karte kr. poštan. zavoda za putnike i toware bez razlike; napokon primke, koje se izdaju vozaru ili osobama, služećim kod otpremioca, ili ljudima, koji se ne bave prevozom robe kao zanatom, da su dostavili predatu im pošiljku, dok se ove dokaznice ne upotrebe pred sudom, ili dok se ne predadu kojoj javnoj blagajni mjesto namire za vozarinu, oproštene su uvjetno.

Ovaj uvjetni oprost od pristojbe uživaju i one primke, što ih izdaju obrtnici o tom, da su preuzeli kakav predmet za obrtne svrhe.

Preuzimnice otpremača, što ih izdaju strankama o pošiljkama, koje su preuzeli, da ih po vozarima ili brodarima dalje otpreme, proste su takodjer uvjetno od pristojbe;

c) primke o povratku kakova neduga, osobito o naknadi plateža nepripadno učinjenoga javnim zavodima, općinama ili državi i o primitku otpuštenih općinskih ili javnih daća ili globa, oproštene su bezuvjetno, razumijevajuć ovamo i primke, koje stranke izdaju kr. poštanskom eraru vrhu nepripadno pobrane i povraćene poštarine, kao i vrhu otštetnih svota za izgubljena preporučena pisma, ter za neumjesno isplaćene poštanske naputnice oproštene su bezuvjetno (P. K. g. 1883. str. 256);

d) primke o povratku predmeta sudbeno ili uredovno zaplijenjenih ili za osiguranje globa i kazna uzetih u pohranu i uopće izim sudbenih pologa ob izručbi svake pokretne stvari, koju je državna uprava, općina ili javni koji zavod tamo čuvao i pravnomu posjedniku opet vraća; naročito žaobine, službene i druge jamčevine, osjegurateljne isprave itd. ako predmet jamčevine nije bio predan kao kamatni zajam, oproštene su bezuvjetno;

e) primke o primljenim predujmovima uz obvezu polaganja računa ili o naknadi troškova, koje je podmirio koji naručbenik ili punomoćnik za javne zavode, stojeće pod upravom države, općina ili državnih oblasti, zatim o poprečninama (paušalima) u koliko ove ne sadržavaju kakvo osobno berivo, koje primaoc bere za svoje uzdržavanje ili svoju udobnost n. pr. dnevnice, prehranbina, stanbina i slični pripaci — bezuvjetno su oproštene; kad se namira piše ujedno o berivu od pristojbe prostom i neoproštenom, treba ovo potanje napose iskazati, da može ono prvo uživati oprost od pristojbe;

f) primke o primitku svota, koje je tko primio samo kao naručbenik državne uprave (n. pr. namira sirotinjskih sudova vrhu sirotinjskoga imutka, što no su ga preuzeli iz sudbenih pologa u svrhu rukovanja), a isto tako i povratku predujmova i plateža učinjenih u ovakovom naručbenom poslu za državnu upravu, bezuvjetno su oproštene, da može ono prvo uživati oprost od pristojbe;

g) primke o naknadi onih činidba za državu, općine ili javne zavode učinjenih, koje se ne osnivaju na kakovom gradjansko-pravnom odnošaju, nego su obavljene kao podanak, namijenjen svrhom javne uprave ili kao druga činidba n. pr. pretprege, spavarina kod nastanbe vojnika itd. Ovamo spadaju primke o naknadi takovih činidba, koje moraju po propisima kaznenoga postupka ispuniti stanovite osobe izvan svojega uredovnoga položaja poimence: namire svjedoka o novčanoj naknadi za put onamo i natrag i za dangubu; namire vještaka ne stojećih u državnoj ili općinskoj službi, kao što i tumača stalno ne zakletih, o naknadi putnog troška onamo i natrag i o drugim zakonito im pripadajućim naknadama; namire općina ili općinskih stanovnika o miljarini ili o predprežarinama za vožnju okrivljenika;

namire zastupnika siromaha o naknadi potrebitih i zbilja u gotovom učinjenih troškova;

Isto su tako bezuvjetno proste i sve one primke, što se po propisima za duhanski monopol izdaju o primljenim pre-

dujmovima ili drugim platežima za duhan, koji je uz stanovitu otkupninu za erar dopremljen ili se imade dopremiti;

h) primke o kamatima na sve državne i druge s njima usporedjene zadužnice, kojima je pri izdatbi naročito osjegurán oprost od biljegovine za namire o njihovim kamatima.

Oproštene su nadalje namire, izdane o kamatima na državne zadužnice, providjene sa kuponima u onim slučajevima, kad se kuponi po postojećim propisima uvuku i kamate se samo plaćaju uz namire;

i) primke o plaćenju i povraćenoj školarini, koja se plaća javnoj kakvoj zakladi ili općini, zatim o plaćenom novcu za kolegije;

k) primke o naknadama plaćenim po ugovoru za prirodne elementarne štete;

l) primke ob udjelama t. j. o pomanjim darovima, podijeljenim za potpomoć oskudnika, davale se ove udjele neposredno spomenutim osobama, ili se plaćale kakovom zavodu za opskrbljivanje siromaka.

Ovamo spadaju i prinesci sakupljeni uslijed kakove nesreće i beriva dobivena od ubožnica, kao što i potpore vojničkih nemoćnika iz zaklada osnovanih za vojnike u ratu osakaćene;

m) primke o nesudbenim otkazima, dok se ne upotrebjavaju pred sudom, uvjetno su oproštene;

n) primke o svotama ispod 4 K. i o predmetima vrijednim manje od 4 K.;

o) primke svećenika o novcu za mise;

Nego pod ovim se ne razumijevaju primke, koje se izdaju o kamatima na glavnice određene za mise;

p) primke o berivu patentalnih nemoćnika (invalida) i dogodice o njihovim pripadcima;

q) primke o doplatku, pripadajućem za kolajnu hrabrosti i to od onih osoba, koje ne spadaju u broj vojnika;

r) primke općinskih i uopće javnih bolnica o naknadi troškova za prehranbu, kao što i ob onim svotama, što no

se naknadjuju iz zemaljske zaklade u ime neutjerivih prehranbenih troškova;

s) primke o svotama, plaćenim dotičnim strankama od javnih zalagaonica i zajmovnih zavoda, što su ostale na korist dotične stranke kao višak od prodajnine propalih zaloga nakon pokrića dugova;

t) namire sirota ili njihovih štitnika vrhu kamata podignutih od sirotinjskih novaca.

Opaska. Primke uvjetno oproštene od pristojbe, kad nestane obveza plaćanja pristojbe, potpadaju pod biljegovinu od 1 K. za svaki arak, ako uporabom ljestvice II. ne izadje manja pristojba, u kojem se potonjem slučaju ima platiti ova manja pristojba.

Namire kr. šumskih nadzornika i podnadzornika o pi-sarničkom paušalu, pošto se iz ovog paušala ima namiriti i najamnina za uredske prostorije, te trošak loženja, razsvjete i posluge, kao namire o berivima, koja su u cijelosti onerosna, oproštene su prema jasnom smislu toč. e) tar. čl. 65/102 od biljegovine.

Putni se paušal naprotiv, jer sadržaje i dnevnice, ima razdijeliti na dva jednaka dijela, te se namira o podignuću paušala ima providiti biljegovinom po ljestvici II. od polovice namirene svote, koja sačinjava dnevnicu (u. m. polj. obrt. i trg. 12.223—1881.)

Namire o podignuću svota, koje vlada za obranu od poplave, dakle iz javnog interesa doznači kojoj općini, oproštene su od biljegovine (f. u. s. 12.472—1888.).

Oproštene su od biljegovine namire, izdane o podignuću državnih pripomoći, danih uz obvezu obračuna za nastavne svrhe (m. f. 68.614—1896.).

Namire vrhu ravno 4 K. podvržene su već biljegovini. (1219—1888.).

Pripomoć (adjutum). Podnesci, kojim se moli pripomoć, biljeguju se po arku sa 1. K. tar. čl. 66/36.

Praksa uredjenja šuma u opće, a kod zem. zajednica napose.

Napisao **Ante Kern**, kr. šumar. nadzornik.

(Nastavak).

II.

Kako je već uvodno spomenuto, ima u uređajnom naputku nekoliko nejasnih mjesta, zatim nekoliko neshodnih ustanova, te konačno nekoliko direktno pogriješnih mjesta. Na takove ustanove — u koliko sam na nje naišao, osvrnuti ću se tokom ovoga dijela rasprave i to onim redom, kojim dolaze u naputku. Podjedno ću navesti moje mnijenje i predloge o tomu, kako bi se dotične ustanove imale u jednom „Dodatku k uređajnom naputku“ promijeniti, ispraviti ili nadopuniti.

Ad §. 1.

K tomu paragrafu imao bi se staviti dodatak slijedećega sadržaja:

U § 1. alineji 7. naputka, ima umjesto „(§ 845. o. g. z.)“ glasiti „(§§ 850. i 851. o. g. z.)“, a zatim se još ima dodati slijedeće: Za vrijeme dok prepor ne bude definitivno riješen, ne imaju se u gospodarstvenoj osnovi (programu) u nikakovu kombinaciju uzimati niti preporne površine, niti na njima eventualno se nalazeće drvene zalihe.

Takove čestice imaju također dobiti svoju posebnu oznaku i to prema tomu, u koju će vrst tla prema nadopunjenom obrascu za „Iskaz površina“, nakon rješanja prepора predvidno spadati, — sa nastavnim slovom u odjelu, odnosno nastavnim brojem u gospodarstvenoj jedinici, no umjesto sa crnilom, imaju se obilježiti sa crvenilom.

Zadnja slova, odnosno brojeve imaju dobiti stoga, da se prigodom revizije u onom slučaju, da su pre-

porne čestice definitivno otpale, mogu njihove oznake jednostavno ispustiti, a ako su prirasle, tada će pridržati svoju dosadanju oznaku, koja će se tada iz crvene pretvoriti u crnu.

Zadnja alineja § 1., kojom je određeno, da se šume, koje su prigodom segregacije dobivene u ime pašnjačke pripadnosti, ne imaju u naravi razlučiti od ostale šume, — stavlja se izvan krjeposti.

Dodatak pod alinejom 1. razumljiv je sam po sebi; za dodatke pod alinejom 2. i 3. su razlozi navedeni pod ad § 1. u I. dijelu ove rasprave, pak stoga se ovdje ne opetuju, dočim razlog za dodatak pod zadnjom alinejom je taj, što se obzirom na okolnost, da šume, koje su prigodom segregacije dane u ime pašnjačke prfpadnosti, imaju drugu pravnu narav nego li one dane u ime šumske pripadnosti, kao i stoga, što po alin. 3. § 3. zakona od 26. ožujka 1894. postoji mogućnost, da se „s njima inače raspoloži“, mogu šume jedne i druge kategorije samo privolom skupštine ovlaštenika zemljištne zajednice, ili na temelju pravomoćne oblastne odluke, spojiti u jednu gospodarstvenu jedinicu. U protivnom pako slučaju mora se za svaku od tih dviju kategorija šuma sastaviti posebna gospodarstvena osnova (program).

Ad § 2.

K ovom paragrafu imalo bi se dodati slijedeće:

Izraz „Gospodarstvena jedinica“ ima se svagdje u naputku zamijeniti sa izrazom „Uređajna jedinica“.

Držim naime, da niti izraz „Gospodarstvena jedinica“, kao ni gdje gdje uobičajeni izraz „Uređajni razred“, nije shodan. Prvi za to ne, jer on zapravo znači „Wirtschaftseinheit“, što opet ne označuje ono, što hoćemo da izrazimo i što Nijemci nazivaju sa „Betriebsclasse“, a potonji zato ne, jer je on ropski prevod od njemačkog „Betriebsclasse“ i ne odgovara stoga duhu hrvatskog jezika.

Ad §§ 3. i 4.

K ovim paragrafima imalo bi se dodati slijedeće:

Ustanove §§ 3. i 4., po kojima su se uređajne jedinice imale razdijeliti u sjekorede, a ovi u odjele, preinačuju se prema slijedećemu.

Izraz „sjekored“ zamjenjuje se sa izrazom „sječni poredak“, a uređajne jedinice ne imaju se razdijeliti u sječne poredke, nego prema veličini šume, vrsti uzgoja i savezno stim visini buduće ophodnje, u primjeren broj odjela tako, da pojedini odjel u pravilu ne bude veći nego li je ona površina, koja kod visokih ophodnja otpada na jedno gospodarstveno razdoblje, a kod niskih ophodnja i u prebornim šumama na jedno gospodarstveno polurazdoblje.

Tek nakon što su sve uređajne predradnje obavljene, imaju se na temelju sakupljenih podataka i međutim stečenog potpunog poznavanja sastojina, te svih za odgoj sastojina i pravac sječe odlučnih okolnosti, izlučiti sječni poreci.

Pod sječnim poretkom razumijeva se jedan suvisli niz sječina u jednom pravcu tako, da čim se sječa u jednom pravcu mora prekinuti i prenijeti na drugo mjesto, nastaje novi sječni poredak. Stoga se jedan sječni poredak može protezati preko više odjela, nu može i u jednom odjelu biti i više sječnih poredaka. Stoga se stavlja izvan kreposti ona ustanova zadnje alineje točke 1. § 4., koja je određivala „da je duljina odjela podjedno širina sječnog poredka“.

Posebno označivanje međe sječnih poredaka u nacrtu onako, kako je označeno „u šemi znakova“, napušta se, a umjesto toga ima se u uređajnom zapisniku pod točkom II. (Buduće šumsko gospodarenje) ondje, gdje se prema § 19. naputka ima raspraviti „o načinu sječe“, navesti „koji odjeli, odnosno odsjeci čine pojedini sječni poredak i za kojim poredajem raz-

dobnih sastojina se ima težiti u svrhu, da on postane što normalniji i sastojine što jednoličnije“. Taj poredaj ima se smatrati samo kao poželjna direktiva, te se on ima polučiti samo sukcesivno i samo u toliko, u koliko je to moguće bez velikih gospodarstvenih žrtava.

Označivanje pravca sječe i duljine sječnih poredaka u nacrtu sa strijelicom, pridržaje se i nadalje.

Međe odjela imaju se u nacrtima u buduće označiti onako, kako je to po šemi znakova bilo određeno za sječne poretke.

Razlikovanje između glavnih i pobočnih prosjeka napušta se, te se u buduće imaju svi prosjeci u nacrtima risati onako, kako je to šemom znakova određeno za pobočne prosjeke. Savezno stim stavlja se izvan kreposti ona ustanova zadnje alineje točke 1. § 4. naputka, po kojoj su glavni prosjeci imali biti 6—10 m., a pobočni 2—4 m. široki, te u buduće ima širina prosjeka obzirom na to, da li je radi pogibelji od vjetra potrebno da se susjedne sastojine dobro ukorene ili ne, te uvažujući, da širina prosjeka ima biti u razmjeru sa površinom uređajne jedinice, biti u manjim jedinicama 2—4 m., a u velikim 6—10 m.

Alineja 6. § 4. glede obilježenja prosjeka u nacrtima, ukida se.

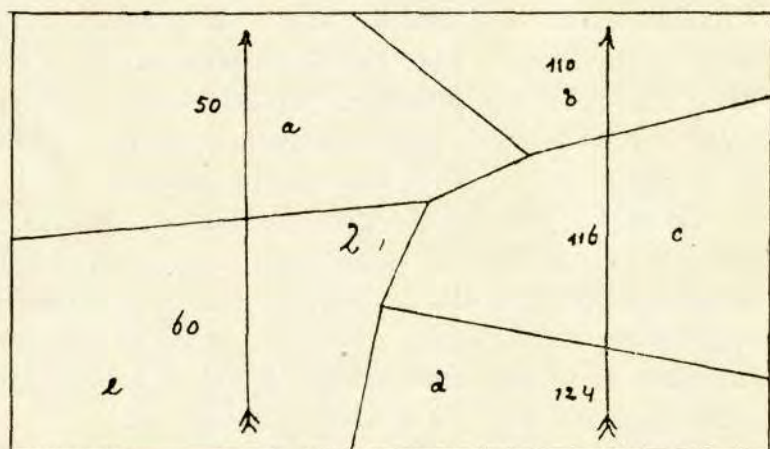
Razlog za promjenu izraza „sjekored“ u „sječni poredak“ je taj, da hrvatski jezik ne podnosi riječi, koje su sastavljene iz dvije ili više riječi, a glede ostalih predloga navađam osim onoga, što sam o tom već spomenuo u I. dijelu ove rasprave pod ad §§ 3. i 4. još slijedeće.

Razdjeljenje uređajnih jedinica u sječne poretke prije razdjeljenja u odjele, držim zastarjelom i sa današnjim shvaćanjem uređajne nauke u oprjeci stojećom šablonom. Današnjem racionalnom šumskom gospodarenju je geslo „što većma voditi sastojinsko gospodarenje sa što manjim gospodarstvenim žrtvama“. To pako uvjetuje što veću slo-

bodu kod vođenja sječa i veoma rijetko dozvoljava „da međe odjela podjedno budu i međe sječnih poredaka“. Dapače, ona obzirom na položaj sastojina veoma često zahtjeva, da se u jednom odjelu osnuju dva ili više sječnih poredaka.

Jedan takav slučaj prikazuje slika 14.

Tu bi radi velikih gospodarstvenih žrtava bilo očito pogriješno, kada bi se u odjelu 2. htjelo za volju šablone voditi sječ u odjelu 2. htjelo za volju šablone voditi sječ od juga prema sjeveru preko cijele duljine odjela, te uz 124-godišnju sastojinu u odsjeku *d* isto-

Slika 14.

dobno sjeći još nedozrelu 60-godišnju sastojinu u odsjeku *e* i t. d.

Hoće li se stoga u tom slučaju gospodariti razložno i racionalno, to se u tom odjelu moraju osnovati dva sječna poretka onako, kako je to predloženo u slici 14.

Budući su sječni poreci dovoljno jasno označeni sa strijelicama, to je sasvim suvišno da se njihove međe u nacrtima još posebno označe prema šemi znakova sa tankim prekinutim crtama, a jer se te crte laglje rišu nego li one debele prekinute, kojima su se po šemi znakova imale do-

sada označiti međe odjela, to se u buduće imaju prve kao jednostavnije upotrijebiti za označivanje međe odjela u nacrtima.

Razlikovanje prosjeka u glavne i pobočne, držim da ne ima nikakve praktične svrhe, a može biti i sa stanovišta, koje je izraženo u sadanjem naputku, neispravno onda, ako n. pr. glavni izvoz ima ići jednim pobočnim prosjekom, koji se u tom slučaju mora radi lagljeg uzdržavanja puta (da se što prije osuši), eventualno učiniti širim nego li glavni prosjeci.

Glede označivanja prosjeka (alineja 6. § 4.) biti će govor pod ad § 7.

Glede crtkanja međe odjela u nacrtu, spomenuti mi je ovdje usput metodu, koju upotrebljava g. Bogoslav Hajek, šumarnik gradiške imovne općine.

On te crtkice u onom slučaju, ako međa odjela ide hrptom brijega, učini crvenom bojom, ako ide dolinom ili uvalom, tada sa modrom bojom, a ako konačno ide ravnim terenom, ili stranom kose t. j. između hrbta i doline, ili konačno ako tlo nema niti izrazitih kosa niti dolina, nego je glede toga neizrazito, što se veoma često događa u kraškom tlu, tada sa crnom bojom (tušem).

Tako risani nacrti imaju to dobro svojstvo, da se i bez slojnica prilično jasno vidi konfiguracija tla, a jer je to s mnogih razloga korisno, a uz to takvo crtkanje zadaje samo neznatno više posla, bilo bi možda uputno, da se ono u dodatku k uređajnom naputku kao obvezatno propiše.

Ad § 6.

Ovaj paragraf imao bi se nadopuniti sa slijedećim dodatkom:

Paragraf 6. naputka nadopunjuje se time, da obzirom na okolnost, što međe odjela predstavljaju trajne crte i točke, na koje se imaju nadovezivati naknadne izmjere u šumi, te stoga imaju biti što točnije ustanov-

ljene, — kod većih uređajnih jedinica, a naročito onda, kada su im vanjske međe ustanovljene teodolitom, treba u pravilu i gospodarstveno razdjeljenje provesti teodolitom ili mjeračim stolom. Izlučivanje pako odsjeka (sastojina) je u svakom slučaju dozvoljeno sa šumskom busolom.

Ad § 7.

K ovom paragrafu ima se dodati slijedeći dodatak:

Paragraf 7. preinačuje se onamo, da se od prosjeka i puteva imaju kao odsjeci u odjelima izlučiti i nastavnim slovom obilježiti samo oni od postojećih prosjeka, koji se bud s kojih razloga kao takovi napuštaju, ali se obzirom na svoju znatniju širinu imaju svojedobno ponovno pošumiti.

Svaki ini prosjek, put, potok i t. d., koji se obzirom na svoju širinu ima posebno izlučiti, ima se izlučiti kao jedinstven objekt kroz cijelu svoju duljinu, te dobiva samo jednu oznaku i to arapski broj u polukrugu, dakle ovako (1). Vlastito pako u šumi enklavirano poljodjelsko i ino tlo, među koje se računaju zgrade sa podkućnicom, oranice, livade, jezera, kamenolomi, stalna stovarišta i slično, ima se također označiti sa arapskim brojevima, nu u zatvorenom krugu t. j. ovako (2).

Koli obilježba te vrste tla, toli i u predidućoj alineji navedenih prosjeka, puteva i t. d. ima u svakoj uređanjoj jedinici početi sa brojem 1 i nastaviti sa tekućim brojem kroz cijelu jedinicu.

Budući oboje predstavlja takovo tlo, na kojem se ne će uzgajati drvo, to ono ne spada u „Opis sastojina“, nego samo u „Iskaz površina“, gdje se njegova oznaka ima unijeti u rubrici „Broj odjela“ i to tek nakon što su unešeni svi odjeli sa svojim odsjecima.

Iznimka od toga nastati će samo u onom slučaju, kada je dotični prosjek obrašten sa drvom, koje još nije za sječu dozrelo, pak stoga mora prosjek ostati još dulje vremena neprosječen. U tom slučaju ima se takav prosjek sada već posebno izlučiti sa svojom površinom i dati mu njegovu oznaku, nu u nacrtu ima se risati kao „neprosječen“, a radi evidentiranja na njemu se nalazeće drvene zalihe, koja prema alineji 1. § 36. naputka spada među vanredni prihod, imaju se takovi prosjeci iznimice uvrstiti i u „Opis sastojina“.

Prosjeci, koji će se nakon odobrenja prosječne mreže odmah prosjeći, imaju se u nacrtu risati kao „prosječeni“.

Osim prosjeka na velikim strminama, koje se prema alineji 1. točke 2. § 4. imaju samo trasirati ali ne prosjeći, ne imaju se ni putevi i ine jasno vidljive naravne međe odjela u brdovitim, a naročito u kraškim šumama, lih radi toga što čine međe odjela, prosjeći na stanovitu širinu.

Tim što su takove naravne crte u naravi jasno vidljive i trajne, već je polučena svrha gospodarstvenoga razdjeljenja, te stoga ima njihovo proširivanje uslijediti samo u onim slučajevima, kada je to potrebno radi ojačanja sastojine proti vjetru, radi laglje obrane u slučaju požara, a kod puteva radi njihovog bržeg osušenja.

Ustanova točke 7. § 7., po kojoj se putevi, prosjeci i potoci, koji su u sitnim šumama širi od 2 m., a u visokim širi od 4 m., imaju posebno izlučiti, ostaje u krjeposti samo za male uređajne jedinice i usto sa niskom ophodnjom, dočim se u velikim jedinicama imaju u sitnim šumama posebno izlučiti samo onda, ako su širi od 3 m., a u visokim šumama ako su širi od 5 m.

Međe između pojedinih odsjeka imaju se u slučaju, da u naravi nisu jasno vidljive, na početnim i prelom-

nim točkama označiti na stablima točkom načinjenom vapnom ili bijelom uljenom bojom u promjeru oko 5—10 cm.

Da se oni postojeći prosjeci i putevi, koji se kao takovi napuštaju, u svakom odjelu zasebno izluče i obilježe kao odsjeci, je opravdano s toga, što oni de facto predstavljaju čistine t. j. samo prolazno nepošumljene odsjeke, kojih će po vremenu sasvim nestati. Naprotiv ali oni prosjeci, putevi i potoci, koji kao takovi imaju i nadalje ostati, zatim k šumi spadajuće poljodjelsko i ino tlo, predstavljaju isto kao i odjeli nješto trajnoga, pak stoga se kao i odjeli imaju označiti sa arapskim brojevima, nu za razliku od odjela, i opet međusobno, imaju se brojevi prvih nalaziti u polukrugu, a potonjih u zatvorenom krugu.

Odredbu, da se prosjeci, putevi, potoci i t. d. imaju kroz cijelu svoju duljinu izlučiti kao jedinstveni objekt, smatram opravdanom obzirom na ono, što je navedeno pod gornjom alinejom, kao i stoga, što po mom sudu ne ima razloga, da se jedan jedinstveni objekt n. pr. potok zato, što ide kroz ili djelomice krajem više odjela, cijepa i u svakom odjelu drugačije označuje. Da se pako napusti označenje glavnih prosjeka, te puteva i potoka, koji čine među sječnih poredaka, sa velikim slovima, a pobočnih prosjeka i onih puteva i potoka, koji čine među odjela, sa brojevima, te konačno onih puteva i potoka, koji ne čine nikakovu među nego idu kroz odjele, te su se imali izlučiti kao odsjeci i kao takovi označivati sa malim slovima, — držim opravdanim stoga, što za takovo razlikovanje ne ima u opće opravdanih razloga, nego dapače ima veoma važnih razloga, koji govore proti tomu. Uzmimo n. pr. cestu, koja kroz šumu grada Zagreba u zagrebačkoj gori vodi na Sljeme — vidi o tomu nacrt u Šumar. listu od g. 1908. broj 6. — Ta cesta veoma vijuga, te mjestimice čini među između odjela, a mjestimično u opće ne čini nikakovu među, nego ide kroz odjele. Ona je jedan jedinstveni objekt, te je

svagdje jednako široka, a ipak bi se po dosadanjim odredbama uređ. naputka morala svaki čas drugačije označivati i to u onim djelovima, u kojima čini među između sječnih poredaka sa velikim slovima, u onim gdje čini među između odjela sa brojevima, te konačno u onim dijelovima, koji idu skroz odjele, sa arapskim slovima. To bi bila očita i ničim neopravdana inkonsekventnost, koja bi se kod običnoga neizgrađenoga puta još potencirala time, da bi se takav put u onom dijelu, u kojem ide kroz odjel, ostavio u svojoj sadanjoj širini od možda 2 m., a tamo pako gdje čini među odjela, moralo bi ga se raširiti na 3—4 m., te konačno tamo gdje čini među sječnih poredaka, na 6—10 m.

Da je takovo trovršno razlikovanje neshodno i tehnički neispravno, uvidio je i profesor Adolf vitez Guttenberg, nu nije se mogao odvažiti na to, da sa dosadanjom praksom sasvim prekine, te stoga u svom već spomenutom djelu samo za brdske šume preporuča, da se napusti to trovršno označivanje.

U sitnim šumama se stabla pojedinih odjela, čim su malo više odrasla, uslijed postranog prirasta, međusobno dotiču još i onda, ako je put ili prosjek koji ih dijeli, širok do 3 m, a u visokim šumama ako je širok do 5 m. Obzirom na to ne nastaje uslijed takovog puta ili prosjeka nikakav gubitak na drvnoj gromadi ili na prirastu, te se stoga ne može ispravno tvrditi, da onaj prostor što ga zauzima takav put ili prosjek, predstavlja drvom neobrašteno tlo, a dosljedno tomu nije tada niti potrebno da se takovi putevi i prosjeci posebno izluče. Istom ako su širi od 3 odnosno od 5 m., tada oni predstavljaju drvom neobrašteno tlo, koje treba da se kao takovo posebno iskaže i evidentira, pak stoga ih tek tada treba posebno izlučiti i obilježiti.

(Svršit će se.)

Izvešće o XXXVIII. glavnoj skupštini hrvatslavonskog šumarskog društva

održanoj dne 4. rujna 1916. u kr. i slobodnom glavnom gradu Zagrebu.

Već dan prije ove glavne skupštine hrv.-slav. šumarskog društva odavale su zagrebačke ulice, da je u Zagreb prispjelo mnogo članova zelene struke, a na večer na prijateljskom sastanku u prostorijama zagrebačke Streljane pokazalo se je, da će unatoč sadanjih skupih vremena i unatoč sadanjih poteškoća sa putovanjem ova glavna skupština biti dobro posjećena.

Nije se tomu ni čuditi, ta imala se je birati cijela društvena uprava iz nova, a za taj su izbor pokazivali članovi hrv.-slav. šumarskog društva, kao inače rijetko koje društvo u zemlji, od vajakada veliko zanimanje.

Na prijateljskom sastanku u Streljani bilo je veoma živahno, gdje su se stari znanci i prijatelji sastali, da u neprisiljenom razgovoru osvježe stare svoje uspomene, a mlađji opet da upoznaju starije, do sad nepoznate drugove iz drugih krajeva naše domovine.

Osobito je veselje pobudilo medju učesnicima toga prijateljskoga sastanka, kad je medju njih došao odstupajući društveni predsjednik presv. gospodin grof Marko Pejacsevich-Virovitički, koji je za kratko vrijeme svoga predsjedništva stekao simpatije sviju društvenih članova.

Sutradan dne 4. rujna u 9 sati u jutro sakupili su se u županijskoj dvorani upravnog odbora županije zagrebačke slijedeći društveni članovi:

Agić Oskar pl., Althaler Frane, Bauer Vjekoslav, Bona de Marino, Čop Andrija, Dmitrović Radivoj. Dremil Oskar, Erny Rudolf, Frkić Stjepan, Gjureković Milan, Grünwald Josip, Gröger Fran, Gerstman Arnold, Grdinić Matija, Hajek Bogoslav, Jasić Dušan, Jagrović Svetozar, Kern, Antun, Kolibaš Rudolf, Köröskényi pl. Velimir, Kaderžavek Leo, Lasman Dragutin, Lajer pl. Šandor, Lazić Jovo, Lach Gustav, Metlaš Jovo, Manojlović Petar, Markić Mihovil, Matolnik Ivan, Markulin Ivan, Nenadić Dr. Gjuro, Neferović Franjo, Odžić Vladimir, Ogrizović Gedeon, Potočnjak Vjenceslav, Prpić Stjepan, Petračić Dr. Andrija, Perc Vilim, Pleško Bartol, Petrović Stevan, Polaćek Dragutin, Renner Ante, Sutlić Slavko, Slapničar Slavoljub, Szentgyörgy Ljudevit, Šustić Josip, Trötzer Dragutin, Ullreich Gyula, Ugrenović Dr. Aleksander, Vac Gašo, Vidale Jaromir, Vučković Dr. Vasilije, Vlahović Ilija, Vidmar Vilko, Zajc Karmelo, Žibrat Milan.

Oko pol deset sati osvanuo je u dvorani praćen zamjenikom tajnika kr. zemalj. šumarskim nadzornikom Bogoslavom Kosovićem dosadanji društveni predsjednik presv. gospodin Marko grof Pejacsevich-Virovitički, koji dočekan sa burnim Živio! pozdravi učesnike slijedećim pozdravnim govorom:

Slavna skupštino, velepoštovana gospodo
skupštinari!

Od zadnjeg našeg sastanka, kojeg smo držali prije tri godine u prostorijama našega Doma zbili su se u svijetu prevažni i sudbonosni događaji tako, da smo evo danas uslijed tih događaja primorani i mi držati ovu našu glavnu skupštinu u tudjima prostorijama.

Ratni je požar zahvatio cijeli stari svijet, a pod oružjem stoji skoro sve što oružje nositi može.

I među Vama velepoštovana gg. skupštinari ne vidim danas mnoge i mnoge naše članove, jer su otišli pod svoje pobjedonosne zastave. Moj im i Vaš oduševljeni šumarski pozdrav!

Mnogi se od njih žalibože ne će više nikada ni vratiti u našu sredinu, niti će više prolaziti svojim zelenim srezovima, jer je žrtvovao svoj dragocjeni život u ime najuzvišenije dužnosti svakoga građanina, žrtvovao ga je za svoga uzvišenoga kralja i domovinu!

Palima junacima vječna slava!

A ima li možda među Vama ili među neprisutnim gg. članovima takovih, koji oplakuju koga od svojih, neka prime moje i Vaše iskreno saučešće.

No ovaj strašni rat, koji još uvijek bjesni, te kojemu nitko ne zna kraja ni izlaza, imati će a i morao bi imati po naše šumarstvo i dobrih posljedica.

Ne da se tajiti, da se je do sada šumarstvu sa mjerodavnoga mjesta poklanjalo razmjerno malo pažnje, i da su šumarski vodeći krugovi to možda i nehotično zapostavljanje šumarske struke teško podnašali.

No sada, kada se je za vrijeme rata pokazalo, da je šumarstvo i u našoj zemlji veoma važan faktor, s kojim se računati mora i koji se mora u svakoj svojoj grani unapredjivati, ako ne će zemlja i država trpiti osjetljive materijalne gubitke, mislimo, da će odlučujući krugovi u buduću toj veoma važnoj gospodarstvenoj grani posvetiti više pažnje i naklonosti.

Čim se je pročula želja našega uzvišenoga sijedoga vladara, da bi trebalo dobrovoljnima prinosima ublažiti bijedu udova i siročadi palih branitelja prejasnoga prijestolja i domovine, otvorile su se blagajne naših darežljivih imov. općina i drugih šumoposjednika, te su dokazale, da upravo u našim šumama leži velika, dapače ogromna financijska snaga naše domovine.

A kad je tek sama država zatražila pomoći od svojih državljana, i kad su naše imovne općine, vlastela, crkveni dostojanstvenici i drugi šumoposjednici i šumske proizvode preradjujuća poduzeća izdašnjim, na milijune kruna broječim ratnim zajmovima priskočili državi u pomoć, izbila je ta financijska snaga naših šuma još više na javu.

Ne mislim time reći, da su jedino šume državu spasile, svaka struka je doprinjela svoje u onom obliku, u kojem je pozvana da

doprinese, ali činim to sa živom željom, da bi odlučujući faktori važnost šuma i šumarstva uvidili i priklonili mu više pažnje, nego je to do sada bivalo.

Šume naše produciraju nam i odbacuju godimice upravo ogromne kapitale, s kojima se podmiruju domaće i državne potrebe, a kako i male pogriješke u produkciji i u gospodarenju sa tako velikim kapitalima mogu nanijeti velike štete, to zemlji i državi ne može biti svejedno, komu je povjerena produkcija i uprava te baratanje s tim velikim narodnim dobrom.

Dužnost će s toga biti novoga odbora ovoga slavnoga društva, da na mjerodavnom mjestu potakne u prvom redu toj svrsi shodno uređenje naše šumarske akademije, jer se za produkciju i upravljanje šumskih kapitala može steći valjano znanje samo na valjano uređenim naučnim zavodima. Naša šumarska akademija ovakova kakova je danas sa upravo neznatnim brojem šumarskih stručnih nastavnika ne može toj svrsi udovoljavati pogotovo kad nema za podučavanje šumarskog podmlatka toli nužnog šumarskog vrta niti pokusnih postaja u zemlji, bez kojih se institucija moderna šumarska škola ni zamisliti ne može.

U drugom redu neka bude dužnost toga novoga odbora skrb oko organizacije šumarske službe u zemlji a poglavito oko poboljšanja materijalnoga stanja šumarskoga osoblja političke uprave u zemlji, koje je skoro od svih struka a i od svih činovničkih kategorija šumarske struke, skoro najgore materijalno dotirano.

Koliko se je daio pod ovakovim prilikama, nastojao sam u tom pogledu isposlovati povoljan uspjeh, no mi dosadani upravnici ovoga slavnoga društva nismo mogli polučiti odlučnoga uspjeha.

Preuzvišeni nam je glavar zemlje doduše svom pripravnošću obećao, da će glede poboljšanja staliških prilika šumarskoga osoblja političke uprave u zemlji uvažiti sve opravdane želje hrv.-slav. šumarskoga društva, no prilike su ga sjegurno spriječile, da u tom pogledu nije do danas krenulo na bolje.

Na novom je odboru da nastoji glede tih pitanja težnje hrv.-slav. šum. društva oživotvoriti, a ja polažući danas čast predsjednika opet u Vaše ruke živo želim, neka bi to nastojanje novoga odbora bilo i okrunjeno potpunim uspjehom.

Prije ali nego se maknem sa ovoga mjesta, na koje sam Vašim povjerenjem prije tri godine postavljen, želim sa mojim suradnicima položiti Vam račun o našem radu, a na Vama je, da taj naš rad podvrgnete svome rasudjivanju.

U prvom redu tražimo od slavne skupštine, da uzme do znanja naš rad, kojega smo obavili kao na to po slavnoj skupštini ovlašteni upravljači društvenog imetka, a o kojem radi raznih zaprijetaka nismo mogli do danas položiti računa u ovo ratno vrijeme, jer nisam pronašao za shodno da sazivanjem skupštine u ovo vrijeme izlažem velepoštovane članove ovoga slavnoga društva velikim troškovima i neugodnostima putovanja, koje je u ratno vrijeme sa neugodnostima i veksacijama skopčano.

Drugo je što tražimo da nam dade^{te} absolutorij za vođenje društvenih posala u razdoblju u kojem nismo imali mandata za vođenje društvenih posala, ali smo ih vodili, jer smo na to prilikama bili prisiljeni.

Mi smo na se uzeli odgovornost i vodili smo poslove dalje, a na Vama je velepoštovana gospodo skupštinari da sudite jesmo li dobro uradili.

Danas će se to breme s nas skinuti i Vi će te predati društvenu upravu u druge možda bolje ruke.

Ja kao Vaš dosadanji predsjednik prvi želim da Vam izbor bude sretan, a rad novoga odbora hrv.-slav. šumarskog društva uspješan.

U to ime ja Vas srdačno pozdravljam i želim vam dobro došli!

Prije nego pristupimo dnevnom redu današnje skupštine dužnost mi je usrdno pozdraviti prisutnu gospodu izaslanike drugih društava, koja su se dala na ovoj našoj skupštini zastupati, a to su: Od krajsko-primorskog šum. društva u Ljubljani vel. g. Marino de Bona, odsječni savjetnik kr. zem. vlade i predstojnik šum. odjela; od Ugarskog zem. šum. društva u Budimpešti Ullreich Gyula, kr. šum. nadzavjetnik i predstojnik kr. šum. ravnateljstva u Zagrebu; a od hrv. zemaljsk. društva gosp. i šum. činovnika u Osjeku kr. šum. povjerenik Rudolf Erny umjesto za to delegiranoga ali bolešću zapriječenoga člana pogl. g. kr. sum. nadz. Vilima Dojkovića.

Osim toga mi je žalosna dužnost javiti, da su nas u ovom razdoblju ostavila oba naša toli požrtvovna podpredsjednika, jer se žele odmoriti od svoga dugogodišnjeg rada na šumarskom polju. To su presvijetli gospodin kr. ug. ministerijalni savjetnik Josip Havas i kr. ug. dvorski savjetnik Robert Fischbach.

Mislim da bi bilo suvišno ovdje opetovati i isticati zasluge obojice tih društvenih mnogogodišnjih funkcionara. Njihov obilati rad za društvo je svoj gospodi skupštinarima i predobro poznat, jer nema u zadnjem deceniju ni jedne važnije zgode šumarskoga društva kod koje oni nisu zborom i ivorom sudjelovali i svojim bogatim iskustvom nastojali k uspjehu društvenoga rada pripomoći.

Na njihovom polasku u zasluženo stanje mira odužilo im se je šumarsko društvo za njihovo mnogogodišnje sudjelovanje oko unapredjena društvenih interesa time, da im je dalo otisnuti u društvenom organu lik sa opisom njihova života i rada, a ja sada dozvolom Vašom želim im obojici, neka bi se još dugo godina svojega zasluženoga mira zbilja i naužili!

Druga i to tužna vijest, koju Vam moram javiti je ta, da su nas za navijek ostavili, slijedeć zakone vječne prirode naši društveni utemeljitelji: Preuzvišeni gospodin biskup đakovački Dr. Ivan Krapac i presv. gospodin Petar Dragan barun Turković, veleposjednik kutjevački. U Petru Draganu barunu Turkoviću gubi naše društvo dugogodišnjega člana, a u preuzv. gospod. D.-ru Ivanu Krapcu svoga dobrotvora, koji se je nekoliko dana prije svoje smrti sjetio i šu-

marskoga društva i njegove pripomoćne zaklade lijepim darom. Slava im!

Zatim su nas za navijek ostavili naši bivši podpredsjednici i to jedan od osnivača našega društva Hugo Grund, kr. šum. nad-savjetnik, te Julio Anderka, kr. nadšumarnik. Nadalje društveni odbornici: kr. šum. nadsavjetnik Robert Bokor, kr. šum. povje-renik Ivan König i nadšumarnik brodske imovne općine Mile Maslek. Slava im!

Od naših dugogodišnjih članova promijenili su u ovom raz-doblju ovaj svijet Ivan Peheim, vlastelin i šumarski protustavnik u miru i Julije Šoška, kr. šum. savjetnik u miru. Slava im!

Na bojnom polju su ispustili svoje mlade duše nadobudni šu-marski stručnjaci: Stjepan Dodig, kot. šumar gradiške imovne općine, Nikola Grubić, kot. šumar petrovaradinske imovne op-ćine, Robert Matherny, kr. šum. inž. pristav i Franjo Puches, kot. šumar brodske imovne općine, a u vojničkoj bolnici umro Gavro Kovačević, nadšumar petrovaradinske imovne op-ćine. Slava im!

A sad mi je velepoštovana gospodo skupštinari javiti Vam, da nas je u ovom razdoblju ostavio i ovaj svijet sa boljim zamijenio jedan od najzaslužnijih radnika na šumarskom književnom polju i jedan od naših najmarnijih suradnika u svakoj prigodi prava šumar-ska korenika i plemenita šumarska duša, koja je sav svoj vijek, što mu je bio dosudjen da ga proživi, uložio tako rekuć jedino u do-brobit i procvat našega šumarstva i odgoj valjanoga šumarskoga podmlatka — ostavio nas je naš opće štovani Fran Žaver Kes-terčanek!

Vas većina velepoštovana gg. skupštinari, kojima je u rani joj mladosti vrli pokojnik ucjepljivao u vaša srca zasade šu-marske znanosti, znati ćete sjegurno sada kao zreli muževi cijeniti njegove neprolazne zasluge za hrvatsko šumarstvo uopće, a po tom i prosuditi, koliki nas je gubitak snašao njegovim premi-nućem.

Cijeneć te velike zasluge vrlog pokojnika, odužilo se je u ime hrvat.-slav. šumarskog društva ovo predsjedništvo sjeni njegovoj time, što je sporuzumno sa odborom dalo urediti i dolično opremiti vanredni broj Šumarskog lista. „Slava F. Ž. Kesterčaneku!“

I bila mu slava i vječna spomen medju nama! Slava mu!

Hvaleć Vam još jedanput u ime moje i u ime cjelokupnog od-bora na dosadanjem povjerenju, otvaram XXXVIII. glavnu skupštinu hrv.-slav. šumarskog društva, prelazim na dnevni red, te molim p. n. g. zamjenika tajnika da podnese izvješće o djelovanju uprav-ljajućeg odbora šumarskog društva u razdoblju od naše zadnje skup-štine do danas.

Na to je kr. zem. šum. nadz. Bogoslav Kosović u zastupanju u ratu odsutnog društvenog tajnika pročitao slijedeće:

Izvješće tajnika o djelovanju društvenoga odbora u g 1913./14.

Slavna skupštino!

Buduć da je naš društveni tajnik kr. županijski šumarski nadzornik Josip Jakopec bio u početku rata pozvan pod oružje, odredilo je društveno pre sjedništvo, da ja do daljnje odredbe uz uredničke poslove vodim takodjer i tajničke poslove društva, a kako se on još uvijek nalazi u vojništvu, dužnost mi je, da na današnjoj skupštini podnesem izvješće o radu upravljajućeg odbora hrv.-slav. šumarskog društva, za razdoblje u kome je g. Josip Jakopec vodio tajničke poslove. kao i za razdoblje u kom sam ga ja u tim poslovima zamjenjivao.

Zadnja je društvena skupština održana dne 4. kolovoza 1913. godine, a sa godinom 1914. istekao je svojedobno na skupštini dne 10. kolovoza 1911. izabranome odboru mandat. Od tada je taj odbor, jer se radi nastavih vanrednih prilika nije mogao drugi izabrati, vodio društvene poslove i bez mandata sve do današnjega dana.

Razdijeliti ću s toga današnje moje izvješće na razdoblje god. 1913/4., kao za razdoblje, u kom je dosadanji odbor bio ovlašten voditi društvene poslove, te na razdoblje godine 1915/6. u kom je silom prilika bio taj odbor primoran voditi društvene poslove i bez mandata.

Izvješće tajnika za razdoblje 1913/14.

U tom razdoblju održao je odbor svoje redovite sjednice dne 7. prosinca 1913., te 17. travnja i 19. lipnja 1914. Za dan 3. kolovoza 1914. zakazana sjednica nije se mogla održati, jer je zbog nastalog rata bilo oblasnom odredbom obustavljeno djelovanje svih društava u zemlji.

U tom je razdoblju bio društveni odbor takodjer sve uredio, da se održi i za dan 4. kolovoza 1914. zakazana XXXVIII. glavna društvena skupština, koja se danas obdržava, ali je morao s istog gore spomenutog razloga obdržavanje iste otkazati.

No makar da se ta skupština, koja je prema svojedobno objelodanjenom programu imala biti skopčana sa izletom u šume vlastelinstva našičkog i dr. i nije održala, duguje svejedno hrv.-slav. šumar. društvo hvalu koli vlasnicima vlastelinstva našičkog presvjetloj gg. grofovima Pejachevichima-Virovitičkim, toli i vlasnicima tvornice tanina i šuma Neuschlossovog d. d., koji su svom pripravnosti izišli društvu na susret, ter dozvolili, da njihove šume i ini šumski uredjaji budu predmetom proučavanja društvenim izletnicima. Isto tako duguje društvo hvalu i gg. upraviteljima i inim namještenicima spomenutih šumovlasnika a ponajpače šumarskom savjetniku našičkoga vlastelinstva velepoštovanom gospodinu Franji Grögeru, koji su bili uložili puno truda oko slaganja programa, prema kojemu bi se u razmjerno malo vremena bili izletnici okoristili njihovim bogatim stručnim iskustvom.

Što je sve upravljajući odbor hrv.-slav. šumarskog društva u ovom razdoblju uradio, već je velepoštovanoj gospodi skupštinarima poznato iz odborskih sjedničkih zapisnika, koji su svojedobno u društvenom glasilu objelodanjeni bili.

Od važnijih predmeta spomenuti ću s toga samo slijedeće:

1. U prošastoj glavnoj društvenoj skupštini najavljena predstava šumarskoga društva, kojom se je namjeravalo isposlovati, da bi šumovlasnicima bilo samima, bez predhodnoga oblasnoga postupka slobodno provadjeti odvodnjavanja i navodnjavanja njihovih šuma, nije po društvenoj upravi predana na nadležno mjesto s razloga, jer ju za sastav njezin delegirani član i predlagatelj, sada već pokojni kr. šum. povjerenik Ivan König nije sastavio i društvenoj upravi na daljne uređivanje predložio.

Biti će najuputnije da slavna skupština isvoli u opće od predlaganja takove predstave odustati i to s razloga, što izvajanje omanjih odvodnja može svaki vlasnik zemljišta i onako sam izvajati, a za veće je takove radnje po naravi same stvari potrebno, da se provede povjerenstvena rasprava, jer se samo na taj način mogu zaštititi prava ostalih zemljoposjednika, kojih bi interesi eventualno neuspjelom odvodnjom ili neuspjelim navodnjavanjem mogli biti povrijeđeni.

Potonji postupak propisuje i naš zakon o vodnom pravu, koji je istovjetan sa zakonima te vrsti drugih naprednih zemalja, te se s toga mora opravdano predmijevati, da su odnosne zakonske ustanove prije, nego su u zakon uvrštene, sjegurno po pravnicima i stručnjacima dobro proučene i shodnima pronadjene bile.

Ako bi po tom sada šumarsko društvo tražilo preinaku tih zakonskih ustanova, moralo bi za to navesti i vrlo važne razloge, a po mojem nemjerodavnom mnijenju jedva bi se za to mogli naći opravdaniji razlozi, nego što su bili oni, koji su uvrštenje zakonskih ustanova u zakon uvjetovali.

2. Prema zaključku zadnje glavne skupštine poklonili su se izaslanici društva sa predsjednikom na čelu preuzvišenom glavaru zemlje, ter ga zamolili, da bi izvolio prikloniti svoju blagonaklonost šumarstvu u zemlji i šumarskomu društvu, ter mu podjedno uručili i na uvaženje preporučili predstave hrv.-slav. šumarskoga društva, kojima se moli, da bi se poboljšao status kr. šumarskih tehničara i činovnika imovnih općina. Preuzvišeni je glavar zemlje svom pripravnosti obećao da će nastojati uvažiti u tom pogledu mu priopćene opravdane želje hrv.-slav. šumar. društva.

3. Društveni je odbor i u ovom razdoblju podržavao veze sa srodnima društvima u zemlji i izvana, te se po običaju dao kroz svoje izaslanike zastupati na njihovima društvenima skupštinama.

4. Buduć da slušatelj šumarstva Robert Resz nije ni ove godine pohađao šumarska predavanja na kr. šumar. akademiji, niti je s toga podizao u godini 1911. mu podijeljeni društveni jubilarni stipendij, zaključio je upravljajući odbor, da se od toga stipendija, kao i lanske godine dađe potpora u iznosu od 300 kruna šumarskom sinu slušatelju šumarstva Vidoju Mihalđiću, koji je za to zamolio

bio, ter je podjedno zaključio, da se za definitivno popunjenje toga štipendija raspiše natječaj, jer nema nade, da će se štipendista Robert Resz uopće na šumarsku akademiju zapisati i na njoj šumarske nauke nastaviti.

5. Između uredništva Šumarskog lista i jednoga društvenoga člana bili su u ovom razdoblju izbili na javu sporovi, kojih rješenje nije bilo predviđeno postojećim kućnim redom, te će trebati promjenom kućnoga reda u buduće takovim sporovima predusresti.

6. Visoka kr. zemalj. vlada je i ove godine podijelila šumarskom društvu običajnu potporu a isto tako mu je po običaju podijelila potporu za izdavanje Lugarskog Vjesnika, na čemu joj budi izrečena najusrdnija hvala. Osim toga je društvenoj literarnoj zakladi darovao te godine društveni predsjednik presv. gosp. grof Marko Pejačevich-Virovitički 150 K, a pripomoćnoj zakladi 150 K, dočim je kr. zem. šum. nadz. B. Kosović prvo spomenutoj zakladi darovao 50 K, koji sa darovi privedeni namijenjenoj svrsi.

7. Po običaju je pred Božić 1913. razdijeljeno i te prometne godine 500 K iz pripomoćne zaklade a 300 K iz društvene imovine među udove i sirote bivših društvenih članova kao i među neke druge molitelje, koji na te potpore pravo imaju.

8. Društvena je blagajna u tom razdoblju skontrirana tri puta i svaki je puta pronadjena u redu.

Stanje društvene imovine te stanje Köreskenyjeve zaklade i zaklade literarne (Borošičeve) koncem godine 1913. vidljivo je iz bilanca, koje su priležale broju 7. Šumarskoga lista od godine 1914. a iz kojih proizlazi, da su koncem g. 1913. iznosila:

A k t i v a :

a) društvene imovine . . .	195522 K 01 fil.	•
b) pripomoćne zaklade . . .	13391 K 42 fil.	
c) literarne zaklade . . .	3586 K 63 fil.	

Uplata je članarine bila u tom razdoblju dosta povoljna.

Za utemeljiteljnog člana se je upisao u tom razdoblju kr. zem. šumarski nadzornik Bogoslav Kosović, uplativ utemeljiteljni prinos u iznosu od 200 kruna.

Koncem godine 1913. bio je broj članova hrv.-slav. šumar. društva slijedeći: Začasnih 8, utemeljitelja 62, članova I. razreda 303, članova II. razreda 882, podupirajućih članova 19. Osim toga je bilo pretplatnika za Šumarski list 37, a za Lugarski Vjesnik 18.

Društveni se je organ Šumarski list tiskao u toj prometnoj godini u 550, a Lugarski Vjesnik u 1600 primjeraka.

Odbor je bio zaključio, da se osim drugima listovima, kojima se je Šumarski list jur od prije u zamjenu slao, šalje on u zamjenu još i listovima: Hrvatski udrugar, list saveza hrvatskih seljačkih zadruga, Vinogradar, list voćarske škole u lloku, Vjesnik, glasilo civilnih tehnika, Les Mercuriales Agricoles u Anversu u Belgiji, te listu L' Alpe, što ga izdaje šumarska škola u Fiorenci.

9. Konačno mi je čast izvijestiti, da su u tom razdoblju za društvenu knjižnicu nabavljena slijedeća djela: Schubert: Naturgeschichte, Schneider: Anlage von Dauerweiden, Stötzer: Waldwegbaukunde, Hunkel: Einfamilienhaus, Dr. Ramann: Holzfütterung und Reisigfütterung i Dr. Hamann: Durchforstungs- u. Lichtungstafeln.

Glavna skupština uzima ovo izvješće bez prigovora na znanje.

Iza toga čita zamjenik društvenog tajnika izvješće odbora ad hoc o ispitivanju društvenih računa i stanju društvene imovine koncem god. 1913. zaprimljeno pod br. 54. g. 1914. društv. uručb. zapisnika koji glasi:

Zapisnik od 14. lipnja 1914 spisan u prostorijama VIII. (šumarskog) odsjeka kr. zem. vlade u Zagrebu.

Ispitivanjem vođenja blagajničkog dnevnika ustanovljen je blagajnički ostatak koncem 1913.:

A) Za imovinu hrv.-slav. šumarskog društva sa 16673 K 83 fil. i to u gotovom 489 K 61 fil. i 16184 K 22 fil. u vrijednosnim papirima.

B) Za pripomoćnu zakladu hrv.-slav. šumarskog društva (utemeljenu u spomen nadšumara V. Köröskény-a) sa 13391 K 42 fil. u vrijednosnim papirima i

C) Za literarnu zakladu hrv.-slav. šumarskog društva (utemeljenu u spomen zemalj. šumarskog nadzornika I. raz. A. Borošića) sa 3586 K 63 fil.

Zaključeno i potpisano.

U Zagrebu, dne 14. lipnja 1914.

Revizionalni odbor:

Bubanj, rač. revident. Thuransky, kr. šum. rač. nadsavjetnik

Opaženo je, da nisu njekeji članci obloženi sa nužnim dokaznicama, pa se preporuča, da se u buduće u svrhu ustanovljenja ispravnosti zaračunatih iznosa u blagajničkim dnevnicima pribave takove dokaznice.

Bubanj, rač. revident. Thuransky, kr. šum. rač. nadsavjetnik

Nakon što je društveni blagajnik L. Szentgyörgy razjasnio, da se za njekeje izdatke, kao davanje darka slugama prigodom obdržavanja glavne skupštine, nisu običavale tražiti potvrde, uzeto je ovo izvješće odbora ad hoc na znanje.

Na to čita zamjenik društvenog tajnika, kr. zem, šum. nadzornika B. Kosović

Izvješće tajnika za razdoblje 1914./15.

Buduć je sa danom 4. kolovoza 1914. kao sa danom, na kojeg je bila sazvana glavna društvena skupština, bio istekao društvenoj upravi trogodišnji mandat, a nova se uprava nije mogla radi oblasne obustave djelovanja svih društava u zemlji održati, nastupilo je za upravu društva vanredno stanje.

Dotadanjoj društvenoj upravi nije preostalo drugo nego da ili preda ključe od društvene zgrade i blagajne redarstvenoj oblasti, ili da na vlastitu odgovornost vodi poslove dotle, dok ne nadje izlaz, kako da se uprava društvenog imetka i društvenih posala preda u zakonite ruke. Da se to pitanje riješi bila je sazvana dozvolom preuzv. g. bana konferenc. sjednica odstupivšeg odbora za 13. prosinca 1914., te je na njoj zaključeno, da je za društvo svakako povoljnije i bolje, da njegovim imetkom upravlja dosadani odbor uz naknadno odobrenje njegovog djelovanja po glavnoj skupštini, nego da se uprava preda redarstvenoj oblasti ili po ovoj postavljenoj osobi, koja u društvene prilike i potrebe upućena nije.

Odbor je s toga vodio društvene poslove i dalje sve do danas, te je u tom razdoblju učinio sve što je držao, da se u interesu društva učiniti mora.

Naročito moram istaknuti, da se odbor nije mogao u svojoj konferencionalnoj sjednici, koja je naročitom dozvolom preuzvišenoga glavara zemlje dne 19. prosinca 1915. sazvana bila odlučiti, da zagovori obdržanje glavne društvene skupštine, koje je obdržanje na molbu društvenog predsjedništva po preuzvišenome gospodinu banu dozvoljeno bilo, ali nakon kojega su podjeljenja dozvole opet nastupile u zemlji takove prilike, da se sazvana skupština ne bi u opće mogla nazvati glavnom skupštinom ovako velikoga društva, kao što je naše, nego bi to bila za pravo nekakva krnj-skupština, koje zaključci ne bi bili izjev volje većine društvenih članova.

Glavni razlozi s kojih odbor nij održanje skupštine zagovarao, nego zaključio, da se ona održi tek onda, ako bi to barem dvadesetorica društvenih članova zahtijevalo, bili su ti, što je bilo više nego sjegurno, da na tu skupštinu ne bi mogli doći pod oružje pozvani članovi, a kojih je na ratištu veoma znatan broj, zatim s razloga, što na skupštinu ne bi mogao doći ni veliki dio šumara članova, koji nisu doduše na ratištu, ali koji u ovo i onako do skrajnosti skupo doba, nabi mogli o vlastitom trošku nekoliko dana od kuća svojih izbiti. Osim toga su stanovite željezničke pruge bile svaki čas od osobnog prometa za civilne osobe isključene ili je barem na njima bio osobni promet tako otežčan, da bi svaki bio radije ostao kod kuće, nego da se izvrzne neugodnim veksacijama, koje su u ovakovo vrijeme neizbježive, ili pako ne bi mogao doći na skupštinu, niti se vratiti svojem domu nego bi bio morao ostati o svom trošku ondje, gdje bi mu putovanje obustavljeno bilo, što bi takodjer dotičnike, koje bi zadesilo, puno troška stajalo.

Čim su dvadesetorica gg. članova hrv.-slav. šumarskoga društva zahtijevala održanje glavne skupštine, sazvana je ona za danas, ma da se još uvijek nisu prilike ustalile.

Odbor je u svemu sa starim društvenim predsjedništvom vodio bez mandata društvene poslove u razdoblju od 5. kolovoza 1914. sve do danas, a na slavnoj je skupštini, da to njegovo djelovanje danas uzme do znanja ili da inače o tomu odluči.

O samom djelovanju upravljajućeg odbora u tom razdoblju izvijestiti mi je slijedeće:

1. Odbor je zaključio, da se društveni poslovi i djelovanje ima voditi i za vrijeme toga stanja svejedno kao da je normalno stanje, da društveni funkcionari odnosno njihovi zamjenici imaju uz dosadanje paušale voditi sve poslove, da se ima i nadalje izdavati Šumarski list i Lugarski Vjesnik, pregledavati društvena zgrada, plaćati porez i ine daće itd.

2. Dosljedno tome su od strane šumarskog društva podržavani po odboru dobri odnošaji sa srodnima društvima, te je društvo i u tom razdoblju bilo po društvenim izaslanicima zastupano na skupštinama onih društava, hojima je u ovim vanrednim prilikama bilo dozvoljeno skupštine održati.

Ratno stanje nam je donijelo i lugarsku školu i to lugarsko-lovački tečaj za ratne invalide. Na poziv kr. zemaljske vlade, odjela za narodno gospodarstvo, postavljen je za ispitnog povjerenika na tom tečaju od strane hrvat.-slavon. šumarskog društva odbornik i zamjenik društvenoga tajnika kr. zemalj. šumarski nadzornik Bogoslav Kosović.

To ratno stanje nam je donijelo i odbor za pripravu javnih radnja, kojemu je svrha, da sada za vremen ratu pripravi sve, što je nužno, da se već i sada za vrijeme rata, a pogotovo za prvo vrijeme poslije rata, razdijeli rad i razpoložive radne sile po strukama tako, da budemo mogli uspješno odoljevati stranoj utakmici, a svrha mu je i ta, da se domaćim kapitalom osnuju po zemlji razni pothvati, kao tvornice i dr., kako bi se naša zemlja i u tom pogledu podigla.

Kao svoje izaslanike za sudjelovanje u tom odboru, koji se dijeli u više skupina, postavilo je hrvat.-slav. šumar. društvo velem. gospod. odsječnoг savjetnika kr. zem. vlade Marino de Bonu, kr. zemalj. šumar. nadzor. Antuna Kerna i profesora kr. šumar. akademije dra. Andriju Petračića.

Osim tih društvenih izaslanika najavili su svoje sudjelovanje u tom odboru i druge njekoje uvažene ličnosti šumarske struke u zemlji.

Šumarsko je društvo bilo takodjer po kr. zemalj. vladi pozvano, da nominira svoje povjerenike za dijeljenje potpora iz zaklade za uzgoj djece šumarskih činovnika u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji. Buduć da se bez posebne oblasne dozvole ne bi bio mogao sazvati društveni odbor. a dok bi takova dozvola stigla prošlo bi mnogo vremena, to je predsjedništvo društva zamolilo kr. zemaljsku vladu, da u sjednice toga povjerenstva zove dosadanje povjerenike šumarskoga društva, koja ih je u to povjerenstvo ponovno i imenovala.

Za sastav biografije znamenitih ljudi, što će ju izdavati jugosl. akad. znanosti i umjetnosti delegirani su na njezinu zamolbu gg. profesori kr. šum. akademije dr. Gjuro Nenadić i dr. Andrija Petračić, koji će za to djelo sastaviti životopise i djela znamenitih šumara, koji su djelovali u kraljevinama Hrvatskoj i Slavoniji.

3. Kr. zemaljska vlada je i za ovo razdoblje podijelila društvu potpore i to koli za samo društvo, toli za izdavanje lugarskoga Vjesnika.

Preuzvišeni gospodin, Njegova ces. i kr. Apoštol. Veličanstva pravi tajni savjetnik, sada blagopokojni biskup djakovački dr. Ivan Krapac, darovao je društvu u oči 50 godišnjice svoga misništva 500, a pripomoćnoj društvenoj zakladi 500 kruna, na kojem mu se je lijepom daru predsjedništvo društva usrdno zahvalilo.

Hrvatsko slavonsko šumarsko društvo došlo je u ovom razdoblju do dvijuh vrlo rijetkih okamina drva, od kojih je jedna cijeli okamenjeni panj, a druga velika rascijepana klada. Ove vrlo lijepe okamine poklonio je društvu upravitelj ostavine dobra Klenovnik kod Ivanca presv. gospodin grof Richard Orsich, a društvena mu se je uprava na tom lijepom daru zahvalila.

4. U godini 1914. podijeljeno je pred Božić po običaju 500 K u ime potpora onima, koji na to pravo imaju iz društvene pripomoćne zaklade, a 250 kruna iz društvene imovine, dočim je u godini 1915. u isto doba razdijeljeno u ime potpora iz pripomoćne zaklade 600 kruna, a iz društvenih sredstava 200 kruna.

U potonjoj je godini bilo proračunom predviđeno, da će se podijeliti samo 500 kruna iz pripomoćne zaklade, ali je odbor podijelio faktično 600 kruna, jer tako pravila te zaklade određuju.

5. Pošto društveni stipendista R. Resz, kako sam to već izvijestio, radi bolesti nije mogao nauke na šumarskoj akademiji nastaviti, to je prema zaključku odbora raspisan bio ponovno natječaj za podjeljenje toga stipendija, te ga je odbor podijelio sinu kr. kot. šumara Nikole Pleše Franji-Vinku, koji ga je njeko doba uživao, ali ga je radi unovačenja bio prestao uživati. Odbor je zaključio, da se za toga slušatelja stipendij rezervira, a međutimne prištednje nastale nepodizanjem stipendija, neka se podijele kao potpore šumarskim sinovima, ako takovih na šumarskoj akademiji zapisanih bude.

6. Na društvenoj su zgradi izvedeni nužni omanji popravci. Bijeljenje nekih prostorija i izvadjanje većih radnja je odgodjeno do poslije rata, jer nije bilo zato radnih sila.

Oko zgrade je izveden po gradskom građevnom uredu asfaltni pločnik sa troškom od 2800 K 77 fil., te je cijeli taj iznos gradu najedanput a ne u obrocima plaćen, radi uštednje na kamatima.

Buduć da društvo mora sa 18. srpnja 1916. plaćati od zgrade „Šumarski dom“ porez (najamnu kućarinu oko 1800 kruna godišnjih, od koje je bila do sada kao novogradnja kroz 18 godina oproštena), koji će trošak društvene izdatke znatno povišiti, to se je društvena uprava obratila na zastupstvo brodske imovne općine, neka bi ono dozvolilo, da društvo može još brodskoj općini dugujuću svotu u iznosu od 59.512 K 41 fil. otplatiti u 50, mjesto kako bi po dosadanjoj otplatnoj osnovi moralo u 16 polugodišnjih obroka. Zaključak zastupstva rečene imovne općine o tom predlogu nije još stigao šumarskom društvu.

Buduć da će taj izdatak od sada svake godine stalno teretiti društveni proračun, a budući su od dana od kada, je šumarsko društvo svoj Dom dalo u najam kr. zem. vladi. stanovi u Zagrebu znatno poskupili, to će biti podjedno i opravdano, da se taj trošak zatraži kao povećana najamnina od kr. zemalj. vlade, ili pako da se

s njome razriješi najamni ugovor, koji i onako ističe dne 31. srpnja 1918.

Dužnost će stoga biti novoga odbora, da o toj stvari pravodobno odluku stvori, jer se ugovor sa kr. zemaljskom vladom, ako se otkazati kani, mora otkazati godinu dana unapred, to jest sa 1. kolovozom 1917.

Ovom mi je prigodom čast izvijestiti, da je društvena dvorana u Šumarskom Domu bila po društvenom odboru na zamolbu preuzvišenoga gospodina grofa Miroslava Kulmera predana na porabu gospojinskom odboru, koji je unutra požrtvovno priredjivao rublje za ranjene vojnike, a kasnije, kad je za to nastala potreba, prepuštena je društvena dvorana po društvenom odboru, a kr. zemalj. vladi iznajmljene prostorije po njoj na zamolbu bivšega hrvatskoga bana preuzvišenoga gospodina dra. Alexandera pl. Rakodczaya, a na predlog društvenog predsjednika presv. gospodina Marka grofa Pejacsevicha-Virovitičkog, društvu „Crveni Križ“ u Zagrebu, da se u nje smjeste ranjenici, koji su u ono doba počeli u većem broju stizati u Zagreb. Sve su te prostorije i sada još zapremljene po „Crvenom Križu“ u bolničke svrhe, te je to i razlog, da se je današnja skupština morala sastati u ovoj dvorani županijskog upravnoga odbora, koja nam je po upravitelju kr. županijske oblasti zagrebačke, velemožnom gospodinu savjetniku kr. zemaljske vlade, Dragutinu Vukovcu, svom pripravnošću za održanje skupštine odstupljena.

U ratne svrhe su predani bakreni kotlovi iz društvenog doma, te će se za njih prema propisima dobiti svojevremeno naknada.

7. Društvena je blagajna u tom razdoblju često skontirana i svaki puta pronadjena u redu.

Stanje društvene imovine, te stanje Köröskényjeve zaklade i zaklade literarne (Borošićeve) koncem g. 1915. vidljivo je iz bilanca koje su priležale broju 7. Šumarskog Lista od g. 1915., a iz koje se vidi da iznose:

Aktiva:

a) društvene imovine . . .	209.954 K 37 fil.
b) pripomoćne zaklade . . .	13.641 K 35 fil.
c) literarne zaklade . . .	4.340 K 33 fil.

Uplata je članarina bila u tom razdoblju vrlo nepovoljna.

Za utemeljiteljne članove upisali su se u ovom razdoblju p. n. gg. Filipa Deutscha sinovj, drvotršci iz Zagreba, Frane Petrić, drvotrzac iz Mrkoplja, Vilim Čmelik, kr. zem. šumarski nadzornik iz Vukovara i Marino de Bona, odsječni savjetnik kr. zemalj. vlade i zemaljski šumarski izvjestitelj, te su uplatili utemeljiteljne prinose.

Obzirom na to, što je pok. preuzvišeni gospodin dr. Ivan Krapac, biskup djakovački, darovao društvu znatni iznos od 500 K, javio mu je društveni odbor, da ga takodjer smatra od toga dana društvenim utemeljiteljem.

Koncem godine 1915. bio je broj članova hrv.-slav. šumarskog društva slijedeći: Začasnih članova 8, utemeljitelja 63, članova I.

razreda 302, članova II. razreda 884, podupirajućih članova 17. Predbrojnika na „Šumarski List“ bilo je 37, a na „Lugarski Vjesnik“ 18. „Šumarski List“ je tiskan u 500 primjereka, a „Lugarski Vjesnik“ u 1450 primjereka.

U zamjenu se je slao list istima listovima, kojima je slan i prošastih godina, broj se zamjena nije povećao u tome razdoblju.

Obzirom na to, što se je plaćano vrlo malo članarine, kao i obzirom na to, što se je počelo prema zaključku upravljujućeg odbora sa izdavanjem naredaba šumarske struke, kojih bi izdavanje uz izdavanje Šumarskoga i Lugarskoga Vjesnika prouzročilo Šumarskom društvu preveliki trošak, zaključio je upravljujući odbor, da se za vrijeme slabe uplate članarine objam lista smanji.

Da se dade dužna pošta našem do sada najmarnijemu šumarskome piscu blagopokojnome profesoru kr. šumarske akademije Franu Žaveru Kesterčanku, izdalo je društvo vanredni i to žalobni broj Šumarskoga Lista „Slava F. Ž. Kesterčaneku“, kojega su iz pieteta prema svome nekadanjemu vrijednome drugu uredila p. n. gg. profesori kr. šumarske akademije zagrebačke i vršnjaci u službi.

Iz Šumarskoga Lista bile su otisnute posebno rasprave i to ona od M. Marčića o uzgoju masline na obalama jadranskoga mora, kojih je tisak platila kr. zemaljska vlada, jer je ona i sve otisnute primjerke preuzela u svrhu nadjeljenja primorskoga pučanstva tom brošurou, a druga je bila otisnuta rasprava B. Kosovića „Prvi opis velebitskih i kapelskih šuma od dalmatinske medje do Ogulina i Mrkoplja“, koje je utržak premašio troškove tiska.

Da se znadu članovi ravnati tko je, a tko nije član društvene pripomoćne zaklade, otisnut je popis njezinih članova.

Buduć je popis knjiga društvene knjižnice iz godine 1910. jur zastario i jer su od tada već mnoge knjige nabavljene, odnosno društvu darovane, to će se izdati novi popis knjiga čim se registriraju knjige, što ih je bivši društveni potpredsjednik na polasku u mir presvjetli gospodin kr. ug. dvorski savjetnik Robert Fischbach društvu darovao uz uvjet, da one knjige, što ih samo društvo ne bi eventualno moglo trebati, pokloni ili klubu akademičara ili inako s njima raspoloži.

8. Iz društvenih sredstava su u tom razdoblju nabavljene za društvenu knjižnicu slijedeće knjige: E. Tordony: Priručnik za državne lugare; Stopfer: Grundgesetze der Militärgrenze; Böhmerle: Taschenbuch für Jäger und Jagdfreunde; Macku: Der praktische Pilzsammler; Hohenbruck: Oest. land. und forstliche Biographie; Lang: Holz als Baustoff; Romstorfer: Land. und Forst. Bau; Čurčić; Ribarstvo Bosne i Hercegovine; R. Stubling: Holzindustrie; Wimmer: Ertrag des Buchenwaldes.

Skupština prima i to izvješće na znanje i podjeljuje indennitet društvenoj upravi i zahvaljuje joj se, što je za vrijeme, dok je na to ovlaštena bila, kao i za vrijeme, kroz koje je bez mandata na zadovoljstvo društvenih članova društvene poslove vodila, a naročito se na predlog profesora kr. šum. akademije dra. Gj. Nenadića zahvaljuje kr. odsj. savjetniku vele. g. Marinu de Boni, koji je za

vrijeme vacancije vodio poslove I. društvenog podpredsjednika te kr. zem. šum. nadz. B. Kosoviću, koji je za vrijeme odsutnosti društvenog tajnika vodio tajničke poslove.

Iza kako su još razpravljene točke 6, 7, 8 i 9 dnevnoga reda, bude o skupštini spisan slijedeći:

Zapisnik

sastavljen dne 4. rujna 1916. prigodom obdržavanja XXXVIII. glavne skupštine hrv.-slav. šumarskog društva, pod predsjedanjem društvenog predsjednika presvjetlog gospodina Marka grofa Pejacsevicha-Virovitičkog i u prisutnosti 57 toriče u prilogu iskazanih društvenih članova prema priležećem dnevnom redu.

Dnevni je red iscrpljen ovako:

Točka 1. Predsjednik skupštine pozdravlja skupštinare dobrodošlicom. Navadja, da je sadanji rat uzrokom, da se ova glavna skupština nije mogla održati ni godine 1914., ni godine 1915., pa je upravu društva vodio stari odbor. Priopćuje, da na glavnoj skupštini zastupaju: ugarsko šumarsko društvo kr. šumarski nadsavjetnik Julio Ullreich; kranjsko-primorsko šumarsko društvo kr. zemaljski šumarski savjetnik Marino de Bona i hrvatsko zemaljsko društvo gospodarskih i šumarskih činovnika u Osijeku u zastupanju ovoljelog kr. zemaljskog šumarskog nadzornika Vilima Dojkovića, kr. š. marski povjerenik Rudolf Erny. Predsjednik se sjeća toplim riječim^u bivših podpredsjednika šumarskog društva, presvjetle gospode^a Roberta Fischbacha, kr. ug. dvorskog savjetnika i zemaljskog šumarskog izvjestitelja, te Josipa Havasa, kr. ug. minist. savjetnika, koji su mnogo godina radili na dobrobit šumarskog društva, a koji su se povodom njihovog umirovljenja na podpredsjedništvu zahvalili. Skupština im kliče: „Živili!“ Nadalje se predsjednik toplim riječima sjeća premikulih i u ratu palih članova društva, kojima skupština kliče: „Slava im!“

Predsjednik proglašuje onda skupštinu otvorenom i moli prof. kr. šumarske akademije dra. Andriju Petračića, da vodi zapisnik ove glavne skupštine.

Točka 2. Izvješće zamjenika društvenog tajnika kr. zem. šumarskog nadzornika Bogoslava Kosovića o djelovanju upravnog odbora u godini 1913., koje se izvješće ovome zapisniku prilaže, prima glavna skupština na znanje.

Točka 3. Izvješće odbora ad hoc za ispitivanje društvenog računa za godinu 1913. prima skupština na znanje, ter se podijeljuje bivšemu odboru absolutorij za godinu 1913.

Točka 4. Zamjenik društvenog tajnika čita dalje priležeće izvješće o djelovanju društvene uprave za razdoblje 1914./15—1915./16., za koje vrijeme nije ista imala mandata za vođenje društvenih poslova. Skupština prima i to izvješće na znanje i podjeljuje upravi indemnitet za to vrijeme vođenja uprave, a posebno zahvaljuje odboru na vođenju društvenih poslova, a naročito kr. šumarskom savjetniku Marinu de Bona i šumarskom nadzorniku B. Kosoviću, za vođenje poslova podpredsjednika, odnosno tajnika.

Točka 5. Skupština izabire na predsjednikov predlog u odbo

ad hoc za ispitivanje računa društvene imovine za god. 1914., 1915 i 1916. gospodu članove Karmela pl. Zajca i Šandora pl. Lajera.

Točka 6. Skupština uzima u pretres predloženi priležeci proračun društva za godinu 1917., te ga bez promjene prihvata.

Točka 7. Predsjednik skupštine, pošto je sadanjem upravnom odboru mandat istekao, poziva članove, da u smislu društvenih pravila obave izbor novog društvenog predsjedništva i odbora i to pismenim glasovanjem. Dobni predsjednik predlaže, da bi do provedbe izbora kao dobní predsjednik predsjedao skupštini član gosp. nadšumarnik Dragutin Trötzer, što skupština prima. Prekida sjednicu na $\frac{1}{4}$ sata, te moli društvene članove Eduarda Slapničara i Gustava Lacha, da obave skrutinij predanih glasovnica.

Nakon obavljenog skrutinija izbora članova predsjedništva proglašuje dobní predsjednik izabranim: za predsjednika Marka grofa Pejacevicha-Virovitičkog jednoglasno, za podpredsjednika I. Marina de Bonu, jednoglasno, za podpredsjednika II. Julia Ullreicha, jednoglasno, tajnikom Bogoslava Kosovića sa 37 glasova i blagajnikom Ljudevita Szentgyörgyi-a, jednoglasno.

Dobni predsjednik g. Dragutin Trötzer predlaže članove gg. Marina de Bona, Dragutina Polačeka i Jovu Metlaša, da izvjestie novoizabranog predsjednika presvijetlog gospodina Marka grofa Pejachevicha o ponovnom njegovom izboru za predsjednika. Došavši ponovno izabrani predsjednik u dvoranu, bude po dobnom predsjedniku u ime društva pozdravljen toplim riječima. Predsjednik zahvaljuje na pozdravu i obećaje poraditi oko poboljšanja staliških interesa članova ovog društva.

Dobni predsjednik odstupaa, a novoizabrani zauzimlje predsjedničku stolicu. Nakon toga je proveden izbor novog odbora društva, te su izabrani:

1. Dr. Andrija Petračić sa 56 glasova; 2. Eduard Slapničar sa 55 glasova; 3. Franjo Gröger sa 54 glasa; 4. Dragutin Polaček sa 54 glasa; 5. Dragutin Trötzer sa 54 glasa; 6. Emil Tordony sa 51 glas; 7. Jovo Metlaš sa 48 glasova; 8. Ante Kern sa 40 glasova; 9. Ivan Mariány sa 34 glasa; 10. Rudolf Erny sa 34 glasa; 11. August Ružička sa 33 glasa; 12. Dragutin Lasman sa 32 glasa; 13. Jaromir Vidale sa 31 glas; 14. Vilim Dojković sa 26 glasova i 15. dr. Gjuró Nenadić sa 23 glasa.

Skupštinari pozdravljaju izbor sa srdačnim: Živili!

Toča 8. U pogledu mjesta za održavanje buduće glavne skupštine zaključuje se, da se prepusti upravnom odboru, da to mjesto ustanovi.

Točka 9. Pošto nije bilo nikakvih predloga gospode članova u smislu § 21. točka f) društvenih pravila, bio je dnevni red tim iscrpljen. Predsjednik zaključuje skupštinu, moleć gospodu članove Milana Gjurekovića i Šandora pl. Lajera, da ovjerove zapisnikove glavne skupštine.

Predsjednik: Dr. Andrija Petračić v. r.
Marko grof Pejacevich-Virovitički v. r. perovodja.

M. Gjureković v. r. Šandor pl. Lajer v. r.

Poslije skupštine istoga dana poslije podne pregledao je veći dio skupštinaru uređaje nove prekrasne kr. sveuč. biblioteke u Zagrebu, u kojoj je bio tumačem tih uređaja sam kr. sveuč. bibliotekar veleuč. g. dr. Velimir Deželić, sa svojim knjižničkim pristavom veleuč. g. dr. Marcelom Vidačićem. Za tim su pregledali skupštinari znamenitosti same biblioteke u posebnim odajama, u kojima su smješteni dokazi starodrevne hrvatske kulture i osobito vrijedna starinska književna djela.

Poslije toga zaputili su se u dolnje prostorije, gdje je smješten kr. zem. arhiv, u kom im je sada u vojsci služeći i po c. i kr. vojnoj upravi kr. zem. arhivu na proučavanje arhivalija dodijeljeni profesor dr. Rudolf Horvat živom riječi protumačio značenje i važnost izloženih arhivalija počam od dobe naše narodne dinastije do danas.

Mnogi je skupštinar bio upravo zadivljen bogatstvom i neprocjenivom vrijednošću sačuvanih i brižno pohranjenih dokaza naše stare hrvatske slave, te je na polasku zaželio, da bi dogodio opet, ali sa „vodičem“ u ruci mogao opet pregledati znamenitosti našega ureda, naše kr. sveuč. biblioteke i našeg kr. zem. arhiva.

Nadamo se, da će se veleuč. gosp. čuvari naše stare slave toj općoj želji odazvati, te da će hrvatsku knjigu uskoro obogatiti jednim vodičem kroz kr. sveuč. biblioteku i kr. zem. arhiv, u kom bi nam onako živo i jasno prikazali u njima pohranjene znamenitosti, kako su nam ih prikazali ono par časaka, što smo ih s njima u njihovoj prekrasnoj sgradi i najnovijem divnom hramu hrvatske kulture proveli.

Priopćio: B. Kosović.

Osobne vijesti.

Imenovanja. Kr. ug. ministar za poljodjelstvo u Budimpešti imenovao je kod računovodstva, pridijeljenog kr. šumarskom uredu na Sušaku, kr. šumarskog računarskog oficijala Dušana Fučka, kr. šumarskim računarskim protustavnikom u X. plaćevnom razredu.

Ban kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije imenovao je apsoluta šumarske akademije Antu Premužića šumarskim vježbenikom kod otočke imovne općine.

Ban kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije obnašao je imenovati kr. šumarskog vježbenika Slavka Zastavnikovića, dodijeljenog kr. kotarskoj oblasti u Čabru, kr. kotarskim šumarom u X. činovnom razredu sa sustavnim berivima, ostavljajući ga na sadašnjem mjestu službovanja.

Ban kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije premjestio je na vlastitu molbu kr. kotarskog šumara Vinka Augustina od kr. kotarske oblasti u Samoboru, kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljskoj vladi, odjelu za narodno gospodarstvo i kr. kotarskog šumara Petra Petrovića od kr. županijske oblasti u Osijeku, kr. kotarskoj oblasti u Samoboru.

Ban kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije imenovao je kr. kotarskog šumara Gjuru Grlića, kod kr. kotarske oblasti u Novom Marofu, kr. šumarskim povjerenikom u IX. činovnom razredu, sa sustavnim berivima, ostavljajući ga na sadašnjem mjestu službovanja.

Ban kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije imenovao je šumarnika i zamjenika upravitelja gospodarstvenoga ureda Jaromira Vidale-a, nadšumarnikom i upraviteljem gospodarstvenoga ureda u VII. činovnom razredu, nadšumare: Iliju Vlahovića i Julija Anderku šumarnicima u VIII. činovnom razredu i kotarske šumare: Josipa Benakovića i Izidora Krčeka, nadšumarima u IX. činovnom razredu, sve sa sustavnim berivima kod brodske imovne općine.

Ban kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije imenovao je kotarskog šumara Zlatka Derenčina, nadšumarom u IX. činovnom razredu sa sustavnim berivima kod brodske imovne općine.

Ban kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije imenovao je kotarskog šumara Milana Grozdanića, nadšumarom u IX. činovnom razredu, sa sustavnim berivima kod ogulinske imovne općine.

Ban kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije imenovao je vlastelinskog šumara Milana Pichlera, kr. kotarskim šumarom u X. činovnom razredu u privremenom svojstvu, kod kr. kotarske oblasti u Požegi, sa sjedištem u Kutjevu i sustavnim berivima.

Ban kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije premjestio je iz službenih obzira kr. županijskoga šumarskoga nadzornika I. razreda Dragutina Matizovića od kr. županijske oblasti u Ogulinu kr. županijskoj oblasti u Vukovar, kr. zemaljskoga šumarskoga nadzornika I. razreda Bogoslava Kosovića, od kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljske vlade, odjela za narodno gospodarstvo, kr. županijskoj oblasti u Ogulinu, kr. zemaljskog nadzornika II. razreda Vilima Čmelika, od kr. županijske oblasti u Vukovaru, kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljskoj vladi, odjelu za narodno gospodarstvo.

† **Julije Anderka st.**, kr. nadšumarnik u miru. Dne 18. ožujka o. g. preminuo je u Vinkovcima nakon kratkog bolovanja, u 82. godini svog života Julije Anderka, kr. nadšumarnik u miru.

Pokojnik rodio se 20. lipnja 1834. u Dittersdorfu u Moravskoj.

Svršivši višu realku u Freudenthalu u Šleskoj, stupio je iza predprakse, koju je proveo kod šumar. ureda kneza Liechtensteina u Plumenau-u, u šumarsko učilište u Mähr. Ausse-u, koje je godine 1854. sa dobrim uspjehom svršio. Državni ispit je za samostalno vođenje šumskog gospodarstva položio god. 1863. kod zemaljske vlade u Opavi.

Kao pristav šumarskog ureda kneza Liechtensteina u Buschowitzu bude god. 1857. unovačen, te god. 1859. imenovan poručnikom niže, a god. 1860. poručnikom više pristojbe. God. 1863. postane c. k. šumarom III. razreda kod romansko-banatske vojno-krajiške pukovnije sa godišnjom plaćom od 420 for. Godine 1868. premješten je šumsko-taksacionalnom odjelu šeste varaždinsko-krajiške pukovnije, te mu je god. 1871. povjerena uprava tog odjelenja.

Iste godine bude imenovan nadšumarom.

God. 1872. pozvan je kao član u mjesno povjerenstvo za odkup šumskih služnosti, u kojem je svojstvu sa neumornom ustrajnošću djelovao, te je u kratkom vremenu od 2 godine i 5 mjeseci taj zadatak u križevačkoj i varaždinskoj krajiškoj pukovniji i svršio.

U znak priznanja za tako uspješan rad, imenovan je god. 1874. nakon 11-godišnjeg službovanja šumarnikom II. razreda i upraviteljem c. kr. krajiškog šumarskog ureda u Ogulinu, a god. 1879. nadšumarnikom kod c. kr. glavnog zapovjedništva kao zemaljske krajiške upravne oblasti u Zagrebu. S tim je mjestom bila skopčana i čast predstojnikovog zamjenika kod krajiške državne šumarske uprave.

Nakon razvrgnuća Vojne Krajine bude Anderka god. 1881. iz novoustrojenog kr. drž. šumskog ravnateljstva u Zagrebu postavljen na čelo šumarskog nadzorništva uprave za bivše Vojne Krajine kod kr. zemaljske vlade u Zagrebu, na kojem je mjestu kroz šest godina vrlo uspješno djelovao. U ovom je položaju naročito pokojnik nastojao, da pridigne i izgradi stručnu upravu kod imovnih općina, da se kod gospod. ureda namjesto šum. vježbenici i šum. procjenitelji ne samo zato, da vrše nužna poslovanja, nego i zato, da se od tih domaćih stručara povremeno uzgoji takovo šumsko-upravno činovništvo, kojemu će buduće djelovanje i gospodarstveni objekti biti poznati iz vlastitog posmatranja.

U to doba pada uspjelo nastojanje pokojnikovo, da se gospodarstvo kod imovnih općina postavi što više na stručno-tehničke podloge, te da se stručno osoblje što više emancipira od prevlasti odbora i zastupstva, pod čije je utjecaje i u stručnom pogledu s raznih razloga sve više skućeno bilo. Generacija starijih šumara u zemlji nesuzdrživo priznaje te uspjehe bivšem svojem predstojniku, te će ga se vazda rado sjećati i zato, što je odličnom svojom individualnošću svagdje podizao ugled naše struke, a konciliantnim svojim susretanjem upravo gojio i pridizao sudruške odnošaje.

Pokojni je nadšumarnik bio izraziti predstavnik zahtjeva za što većom neodvisnosti i samostalnosti našeg stališa u stručnoj upravi, jer je polazio sa jedino ispravnog stanovišta, da djelovanja tehničkih struka mogu samo onda radjati najboljim plodom, kad im se prepušti, da same i odgovornost snašaju za svoje odredbe i čine.

Strog i pravedan znao je pokojnik da i najzamršenija osobna pitanja, te stručne krivnje rješava humano i da nigdje ne lomi štapa, gdje je ikoliko nade bilo, da se prikoreno ne će ponoviti.

Godine 1887. bude nadšumarnik J. Anderka od kr. zemaljske vlade premješten državnoj šumskoj upravi uz istodobno priznanje stečenih zasluga, te stupi god. 1889 u mir.

Trajnih zasluga stekao si je preminuli za uređenja državno-šumskih prilika kao upravitelj c. kr. krajiškog ureda u Ogulinu.

Hrv. slav. šumarsko društvo izabralo ga je 26. listopada 1884. drugim svojim podpredsjednikom.

Sva nabrojena odlična svojstva i sposobnosti pokojnikove namiču nam dužnost, da mu sačuvamo dostojnu i trajnu uspomenu, što ovime i činimo uporabom podataka, s kojima se je odličnog

pokojnika u 23. br. „Oesterr. F. u. J.-Ztg.“ sjetio kr. šumarski savjetnik Z.

U pokojniku gubi nadšumar brodske imovne općine g Julije Anderka svog ljubljenog i predobrog oca, brojni šumarski činovnici u upravi dobara kneza Liechtens'eina svog rodjaka, te mnogi od nas šumara odličnog svog prijatelja, kojemu neka je ovime savijen vijenac harnog spominjanja.

U Zagrebu mjeseca srpnja 1916.

D.

† **Mile Maslek** Dne 23. srpnja o. g. umro je iznenada u Purkersdoru kod Beča nadšumarnik i upravitelj gospodarstvenog ureda brodske imovne općine Mile Maslek.

Rodio se je 8. kolovoza 1853. u Sjeničaku kod Vrginmosta. Višu je realku svršio god. 1873. u Rakovcu kod Karlovca, a šumarske je nauke svršio u Beču na visokoj školi za kulturu tla god. 1876. veoma dobrim uspjehom.

Dekretom c. kr. gl. zapov. kao tadanje krajiške zemaljske upravne oblasti od 2. rujna 1876. bio je imenovan privremenim šum. vježbenikom kod c. k. šum. ureda u Otočcu, a kratko vrijeme iza toga definitivnim vježbenikom u Gospiću. Nakon što je dne 23. travnja 1879. kod c. i kr. ministarstva u Beču položio državni ispit, postao je 18. svibnja iste godine šumarom u Novojgradiški, od kuda je bio premješten u Raić.

Kad se je dijelila državna šumska uprava od imovno-općinske, te potonja bila stvorena i podpala pod bansku vladu, a državna šumska uprava pod kr. ug. ministarstvo, ostao je Mile Maslek i nadalje u državnoj šumarskoj službi, te je dekretom kr. ug. ministra za poljodjelstvo i obrt od 24. prosinca 1892. promaknut za šumara I. razreda, a imenovan nadšumarom u Vinkovcima kod kr. nadšumarskog ureda.

Dne 16. listopada 1897. prešao je Mile Maslek u službu brodske imovne općine, jer je dekretom kr. zemalj. vlade, odjela za unutarnje poslove bio imenovan kontrolnim naošumarom kod te imovne općine u Vinkovcima.

Već kao takav posvetio je osobitu pozornost uredjenju službe lugara, koji su za ono doba bili dosta nehajni, pak mu je željeznom ustrajnošću i čestom kontrolom pošlo za rukom, da ih na urednu i savjesnu službu priuči.

Dne 31. prosinca 1907. imenovan je nadšumarnikom u VII. čin. razredu, a naredbom od 20. travnja 1912. dopitan mu je u mirovinu uračun. vi. d. platak od 1000 K.

Kad je preuzeo upravu imovne općine bila mu je prva briga, da uvede sustavnu sječū starih šuma i izvede pomladjenje istih sa što manjim troškom. U srednjodobnim je opet sastojinama nastojao valjanom njegovom podignuti koli kvalitativni toli i kvantitavni prirast, jer je upoznao buduću vrijednost tih šuma, kojih će prihod danas sutra imati služiti imovnoj općini za pokriće njezinih dosta velikih izdataka.

U službi je bio strog napram svojim podčinjenim, ali još stroži prema samom sebi, te je vazda dobrim primjerom prednjačio, vršec

neumorno, marljivo i zdušno svoje službene dužnosti, kojima je posvetio sve svoje fizičke i duševne sile, kao rijetko koji činovnik.

U privatnom je životu bio vrlo čedan i skroman, jer je samo u vršenju svojih službenih dužnosti nalazio utjehe za svoj dosta tegotni život.

Za imovnu općinu stekao je velikih zasluga, jer je više puta znao odoljeti silnim navalama na njezine glavnice u spekulativne svrhe, koje bi, da su uspjele, svakoj imovnoj općini prouzročile veliku i nenadoknadivu štetu.

Svojom umnom upravom podigao je imetak brodske imovne općine ne samo u financijskom već takodjer i u gospodarskom pogledu, ne žaleći pri tom ni truda ni vremena tako, da je pod konac taj svoj mar i volju za službu platio svojim zdravljem, koje mu se u zadnje vrijeme tako pogoršalo, da je svojim bolima eto podležio morao.

Vječna mu slava neka bude, jer je bio uzor od činovnika.

R. Fischbach, kr. ug. dvorski savjetnik.

† **Gavro Kovačević.** Dne 24. kolovoza t. g. nakon kratke i teške bolesti preminuo je u vojničkoj bolnici u Sisku, u svojstvu c. kr. opskrbnog časnika Gavro Kovačević, nadšumar petrovaradinske imovne općine, ostaviv iza sebe ožalošćenu suprugu, svoje srodnike, prijatelje i drugove. Njegovo mrtvo tijelo sahranjeno je u Capragu dne 25. kolovoza uz propisane vojničke počasti, a odar mu s vijencima iskriše vojni drugovi iz Zagreba i Siska.

Cio njegov život može se reći da je bio mukotrpan, od svoje rane mladosti borio se je sa mnogima neprilikama ovoga ništavnoga zemnoga života; rano je ostao bez roditelja sa sirotom starom majkom. Pokojnik se rodio u gradu Mitrovici god. 1871., gdje je polazio osnovnu školu i kr. nižu realku. Svršivši VI. razreda kr. velike realke u Zemunu, dodje u Križevce, gdje je svršio šumarske nauke na bivšem kr. gospodarskom i šumarskom učilištu. Nakon svršenih nauka bio je imenovan šumar. vježbenikom kod petrovaradinske imovne općine, gdje je dugo godina radio kod taksacije šuma pod vrsnim vodstvom pokojnog Pavla Barišića.

God 1901. bila mu je povjerena uprava šumarije ogarske, kojom nije dugo upravljao, jer je brzo bio premješten gospodarstvenom uredu u Mitrovici, gdje su mu bili povjereni poslovi izmjere šuma i graditeljstva, koje je s uspjehom i zamjernom vještinom obavljao, jer je za tehničke predmete imao osobit dar, koji je kao vješt crtač na raznim svojim nacrtima pokazivao.

Svojim lijepim ponašanjem u službenom i privatnom životu, stekao je pokojnik mnogo prijatelja i poštovaoca u gradu Mitrovici i u okolini, a u narodu imao je veliko povjerenje i štovanje.

Pokojnik je od početka svog službovanja bio članom hrv. slav. šumarskog društva. Slava mu!

Dr. N.

† **Ivan Grčević.** Ivane! Ivane Grčeviću, od Kompolja brate, zazivao je tužnim glasom u nadgrobnom slovu dne 13. rujna ove godine nad otvorenom rakom na zagrebačkom groblju Mirogoju protonotar družbe braće hrvatskoga zmaja, ravnajući učitelj Stjepan Ši-

rola, htijuć valjda k svijesti dozvati zmajskoga brata prijatelja „Joju“, kojega su zemne ostanke taj čas u prisuću više stotina ukopnika predavali materi zemlji. Ali uzalud! — Hrvatska je zemlja za navijek primila u svoje krilo svoga sina, koji ju je za svoga života žarko i istinski ljubio kao malo koji sin domovinu svoju.

A na stotine je ukopnika bolnim srcem gledalo, kako se zatvara raka nad opće poznatim prototipom bratinstva i prijateljstva, nad računarskim savjetnikom kr. zemaljske vlade Ivanom Grčevićem.

I ukopnici su se razišli, nevjerujući, da su se za navjek rastali sa dragim i milim svojim drugom, bratom i prijateljem, s kojim su toliko ugodnih časova sproveli.

Ivan Grčević se je rodio 25. V. 1869. u selu Kompolju, nedaleko Otočca, a nakon svršenog 4. razreda kr. velike gimnazije senjske zapisao se je kao slušatelj šumarstva na tadašnji šumsko-gospodarski zavod u Križevcima, kojega je godine 1888. absolvirao veoma dobrim uspjehom. Već se je u školi vidilo, da će Ivan Grčević biti danas sutra valjan i uredan činovnik, jer je svoja škripta i ine radnje valjano, uredno i čisto sastavljao.

Sudbina je htjela, te je kao vježbenik dne 30. X. g. 1888. počeo služiti blizu svoga rodnoga kraja. Namjestila ga je otočka imovna općina najprije kod šumarije u Kosinju, a zatim u Krasnu, što je valjda i doprinjelo, da je, gledajući bajnu velebitsku prirodu svim žarom svoje mladenačke duše zavolio svoju majku Hrvatsku, koju je Bog tako divnim krajevima nadario. Još i kasnije, kad bi se u društvu razdragao, spominjao je sa uživanjem pojedine rudine svojih nekadanjih šumarija i svi su mu ti nazivi bili lijepi. I „Bijace“ (malo Bilo) i „Rosotrun“, pa „Kozjan“, makar da su to obični narodni nazivi, bili su njemu nješta prekrasna. Sve mu je to bilo lijepo, jer je već po svojoj naravi takav bio, da je u svemu i svačemu i u prirodi i u ljudima vidio samo dobre strane i isticao ih.

Godine 1893. pozove ga imovna općina, da se prime kod gospodarstvenoga ureda protustavničkih poslova i to ga je dovelo u Zagreb, Kada je naime u Zagrebu kod računarskoga ureda kr. zem. vlade trebalo popuniti mjesto računarskoga revidenta šumarske struke, pozvan je bio po odlučujućim faktorima, koji su njegove sposobnosti cijenili, da na to mjesto kompetira, što je on i učinio. Bio je imenovan revidentom dne 22. prosinca 1904. U svom novom zvanju istakao se je Grčević u toliko, da su ga i niži i viši smatrali tako rekuć kapacitetom za rješavanje računarskih stvari šumarske struke.

Njemu se pripisuje u zaslugu, da je kod imovnih općina zaveo stručnu šumarsko-računarsku kontrolu, koju bi on, da mu je bilo dano više vremena i prilike slegurno bio i usavršio.

Za zadnjeg njegovog službovanja nije mu to bilo moguće, jer je kao računarski savjetnik — takovim je bio imenovan 6. IV. 1909. — previše opterećen službenim poslovima. Nadao se je, da će to možda moći provesti, kad postane nadsavjetnikom. No nije mu to bilo sudjeno, jer ga iznenada onako kriječka i zdrava zahvati ljuta boljetica i za mjesec dana i pol svali dne 11. rujna ove godine u hladan grob. .

Po kroničarskoj dužnosti bilježimo da je I. G. bio g. 1889. unovačen, te je nakon jednogodišnje vojničke službe položio častnički ispit. Osim toga položio je on dne 13. V. g. 1895. protustavnički ispit vrlo dobrim uspjehom. Od godine 1913. bio je ispitnim povjerenikom za protustavničku službu kod imovnih općina.

Sa Ivanom Grčevićem izgubila je šumarska struka vrlo činovnika, a na stotine ljudi bez razlike stališa i položaja svoga miloga druga, brata i prijatelja.

Šumarski je list izgubio u njemu svoga suradnika, koji je osim pomanjih stvari za porabu računarskih i blagajničkih činovnika u njemu napisao veće radnje: „Šumsko-računarsko i blagajničko poslovanje krajiških imovnih općina (g. 1907.), „Novčane vrednote (1913.)“, koje su bile i posebno otisnute, a sada se još dotiskava u Šum. listu njegova oveća radnja: „Biljegovne i pravne pristojbe“.

Za milim pokojnikom izdali su osmrtnice osim rodbine i računarski ured kr. zemaljske vlade, te braća družbe Hrvatskoga Zmaja, kojoj je družbi on radi njezine uzvišene svrhe pripadao.

Koliko je bio u zagrebačkom činovništvu, gradjanstvu i drugim slojevima cijenjen, pokazao je najbolje njegov sprovod, kakovoga se rijetko kada vidjeva i kod najuglednijih i najuplivnijih ličnosti. Svi su stališi i društveni slojevi došli, da mu iskažu posljednju poštu za njegove zasluge i prijateljstvo, koje je za svoga života prema svakome gojio. Sve državne i autonomne oblasti zagrebačke bile su po mnogobrojnim svojim izaslanicima na sprovodu zastupane. Od imovnih se je općina dala na sprovodu zastupati I. banska imovna općina po svom posebnom izaslaniku, dočim je otočka imovna općina, kod koje je svojevremeno bio počeo služiti, umjesto vijenca na njegov odar poslala literarnoj zakladi hrv.slav. šumarskog društva 50 kruna.

Pokojnik je Ivan Grčević bio samac. Oplakuje ga brat mu pop Mića Grčević, plovnik u Kostreni sv. Lucija i dvije udate sestre sa njihovom djecom.

Bila mu i biti će mu trajna spomen medja nama! Slava mu!

K.

Društvene vijesti.

Zapisnik konferencijalne sjednice upravljajućeg odbora hrv.-slav. šumarskog društva održane dne 3. rujna 1916., u prostorijama šumarskog odsjeka kr. zemaljske vlade, odjela za narodno gospodarstvo na temelju dozvole preuzvišenog gospodina bana od 19. studena 1915. broj 9968 Prs.

Prisutni:

Predsjednik: Marko grof Pejacsevich-Virovitički, zamjenik tajnika B. Kosović, blagajnik L. Szentgyörgy i odbornici: Marino de Bona, dr. Gj. Nenadić, dr. A. Petračić, Dragutin Polaček i Edo Slapničar.

Ostali odsutni ispričani su time, što im se radi neurednoga saobraćaja na pošti nije moglo pozive dostaviti.

Tečaj sjednice.

Sjednici predsjedja: Presvijetli gosp. M. grof Pejacsevich-Virovitički. Nakon što je konstatovano, da je za stvaranje zaključaka prisutan dovoljan broj članova, otvara predsjedatelj sjednicu, te prije prelaza na dnevni red priopćuje žalosnu vijest, da su od zadnje konferencijalne sjednice, koja je održana dne 19. prosinca 1915. preminuli:

Utemeljitelj i dobrotvor hrv.-slav. šumarskog društva i njegove pripomoćne zaklade biskup đakovački, preuzvišeni gosp. dr. Ivan Krapac, zatim suvlasnik utemeljiteljne tvrdke braća baruni Turković u Kutjevu, presv. gosp. Petar Dragan barun Turković i bivši društveni član i podpredsjednik Julio Anderka, kr. nadšumarnik u miru, nadalje društveni odbornik i mnogogodišnji član nadšumarnik brodske imovne općine Mile Maslek, te Puches Franjo, šumar brodske imovne općine i Gavro Kovačević, nadšumar petrovaradinske imovne općine.

Moli prisutne, da milim pokojnicima iskažu posljednju počast i ustajuć sa stolica kliknu im slava.

Odbornici ustaju i kliču: „Slava im!“

Zatim priopćuje predsjedatelj, da se je nakon svoga polaska u mir na časti I. podpredsjednika zahvalio kr. ug. dvorski savjetnik i predstojnik šumarskog odsjeka kr. zemaljske vlade presvijetli gosp. Robert Fischbach, koji je zamjernom marljivošću vodio dugi niz godina društvene poslove i nastojao sborom i tvorom društvo unaprediti.

Priznavajuć te njegove zasluge, moli odbornike, da tome promicatelju društvenih interesa izraze pismenu zahvalu i to tim više, što je on na svom polasku poklonio društvu znatan broj šumarskih stručnih djela, koje društvo nije do sada posjedovalo, te koja će se djela uvrstiti u društvenu knjižnicu.

Odbornici izrazuju svomu bivšemu podpredsjedniku presvijetlom gosp. kr. ug. dvorskom savjetniku R. Fischbachu za njegov trud i mar oko promicanja društvenih interesa pismenu zahvalu, te zaključuju, da mu se ista dopisom do znanja stavi, i tom prigodom mu se zahvali takodjer i za društvenoj knjižnici darovana djela šumarske struke.

Iza toga se prelazi na dnevni red.

Točka I.

Izvještaj o tekućem poslovanju.

A. Izvještaj blagajnika.

Društveni blagajnik Ljudevit Szentgyörgy izvještuje, da je dne 3. rujna t. g. skontrirao blagajnu zamjenik podpredsjednika M. de Bona, ter pronašao da iznaša:

a) društvena imovina

u vrijednosnim papirima	K 25.129:51
u gotovom	K — —
Ukupno	K 25.129:51

b) literarna zaklada

u vrijednosnim papirima	K	4.575.—
u gotovom	K	— .—
Ukupno	K	4.575.—

c) pripomoćna (Köröskényjeva) zakada

u vrijednosnim papirima	K	14.356.92
u gotovom	K	— .—
Ukupno	K	14.356.92

Za ratni zajam je u svemu zapisano 2.500 K. Na članarini duguju		
čl. I. r.	K	3.919.—
čl. II. r.	K	240.—
Skupa	K	4.159.—

Izvještaj blagajnikov uzima se do znanja.

B. Zamjenik tajnika B. Kosović izvješćuje:

a) Da je društvo, koliko je bilo moguće u ovim vanrednim prilikama podržavalo dobre odnošaje sa srodnim društvima. Na neke pozive, da se dade kod skupština drugih društava zastupati nije se društvo moglo odazvati, jer su ti pozivi prekasno stigli. Na skupštini hrv.-slav. gospodarskog društva u Zagrebu bilo je društvo zastupano po zamjeniku tajnika Bogoslavu Kosoviću.

Društvo je bilo dobilo poziv, da bi se dalo zastupati u sjednicama odbora za pripravljanje javnih radnja. Predsjedništvo je radi hitnosti predmeta zamolilo gg. društvene članove velemožnog gospodina odsječnog savjetnika kr. zemaljske vlade Marina de Bonu, kr. zemaljskog šumarskog nadzornika Antuna Kerna i profesora kr. šumarske akademije dra. Andriju Petračića, da bi kao izaslanici društva u spomenuti odbor pristupili i u njemu zastupali interese hrvatskoga šumarstva.

Nadalje je društvo bilo dobilo poziv, da bi društveni članovi dr. Gjuro Nenadić i dr. Andrija Petračić, profesori kr. šumarske akademije suradjivali kod biografijskog riječnika, što ga je nakanila izdati jugoslavenska akademija u Zagrebu. Predsjedništvo se je tome pozivu odmah odazvalo, te zamolilo spomenutu gg. profesore, da bi za taj riječnik izradilo biografije znamenitih šumarskih stručnjaka, koji su bili domaći sinovi, te onih, koji su makar bili porjeklom i tudjinci u našoj domovini djelovali.

Konačno se izvješćuje, da je od strane društva sudjelovao kod ispita na lugarsko-lovačkom tečaju za ratne invalide delegirani za to član B. Kosović.

Uzima se na znanje.

b) Nadalje izvješćuje zamjenik tajnika, da je predsjedništvo društva prema zaključku odbora zamolilo brodsku imovnu općinu, neka bi ona dozvolila, da šumarsko društvo prema novoj otplatnoj osnovi svoj dug na društvenom domu otplati za 50, a ne, kako je to po staroj osnovi u 16 polugodišnjih obroka.

Od brodske imovne općine nije glede toga stigla društvu još nikakova obavijest i to koliko je poznato s toga razloga, što taj predmet ima raspraviti skupština imovne općine, koja još nije sazvana.

Uzima se do znanja.

c) Kr. zemaljska vlada, odjel za narodno gospodarstvo, bila je po predsjedništvu društva zamoljena, neka bi po dosadanjem običaju dala društvu potpore i to za društvo i za izdavanje Lugarskoga Vijesnika.

Kr. zemaljska vlada se je toj molbi odazvala i društvu podijelila potpore za proračunsko razdoblje.

Uzima se do znanja.

d) Prema zaključku upravnog odbora izdan je u spomen pokojnog profesora kr. šumarske akademije i bivšeg podpredsjednika društvenog F. Ž. Kesterčanka žalobni vanredni broj Šumarskoga Lista, kojega su iz pijeteta prema svome bivšemu drugu uredila gg. profesori kr. šumarske akademije.

List taj je razaslan gg. društvenim članovima, raznim šumarskim naučnim zavodima itd., a djeci pokojnikovoj je prepušteno 20 exemplara, da ih razdijele svojim rođjacima.

Sin pokojnikov je zamolio, da bi se svima suradnicima toga žalobnog broja Šumarskog Lista izrazila od strane djece pokojnikove najljepša hvala, a ujedno se zahvalio društvu za počast, koja je time iskazana sjeni njegovoga oca.

Predsjedništvo je toj molbi udovoljilo i svima suradnicima u ime društva i u ime rodbine pokojnikove zahvalilo.

Uzima se do znanja.

e) Prema odredbi oblasti predala je društvena uprava na tavanu se društvenoga doma i u podrumskim stanovima nalazeće kotlove vojnoj upravi, te je vrhu toga dobilo potvrdu.

Veliki kotao za pranje nije vojnoj upravi predan, jer ga treba n domu smještena bolnica za svoje svrhe.

Za kotlove će se dobiti 54 krune.

Uzima se do znanja.

f) Valovnica je o kućnoj najamnini predana poreznom uredu grada Zagreba uz potvrdu.

Uzima se do znanja.

g) Za društvenu su knjižnicu nabavljene knjige:

Wimmer: Ertrag des Buchenwaldes K 4.—

Stubling: Holzindustrie K 9.68

Čurčić: Ribarstvo u Bosni u Hercegovini . . K 7.—

Uzima se do znanja.

h) Za utemeljitelje društva upisali su se i svoje doprinose uplatili:

Pokojni preuzvišeni gosp. biskup djakovački dr. Ivan Krapac, velemožni gospodin predstojnik šumarskog odsjeka kr. zemalj. vlade i odsječni savjetnik Marino de Bona, kr. zemaljski šumarski nadzornik Vilim Cmelik, te tvrdke drvotržac Frane Petrić iz Mrkoplja i i F. Deutsch a sinovi Zagreb.

Uzima se do znanja.

i) Preuzvišeni gospodin biskup djakovački dr. Ivan Krapac poklonio je društvu u oči svoga 50-godišnjega misničkog jubileja 500 K, a pripomoćnoj zakladi 500 K.

Predsjedništvo se je sada već pokojnome dobrotvoru u ime društva i u ime pripomoćne zaklade najljepše zahvalilo, a podjedno mu pripočilo, da ga, kako je to već pod točkom h) ove sjednice izvješćeno, smatra svojim utemeljiteljnim članom.

Obzirom na to, što je preuzvišeni gosp. dr. Ivan Krapac, biskup djakovački umro, zaključuje se, da se popita glede predaje obveznica ratnog zajma, što ih je on društvu darovao, odnosno najavi ta tražbina kod ostavinske rasprave. Inače se postupak predsjedništva: Uzima do znanja.

Točka II.

Pretres nacrtu proračuna za godinu 1917.

Predlaže se nacrt proračuna za 1917. godinu i to za imovinu društva, za pripomoćnu zakladu i za literarnu zakladu.

Zaključeno je nakon nekijh razjašnjenja, da se predloženi proračun predloži glavnoj sutrašnjoj skupštini na prihvāt.

Točka III.

Pretres prispjelih podnesaka.

1. Zamjenik tajnika izvješćuje, da kr. kotarski šumar Uroić Josip iz Zlatara želi biti društvenim članom (broj 37).

Blagajnik javlja, da su se za članove javili još Vladimir Škorić, Ivan Babić, Petar Kovačević i Zlatko Derenčin.

Primaju se svi, jer su osposobljeni šumari, kao članovi I. razreda.

2. Kr. zemaljski šumarski nadzornik I. razreda g. V. Dojković, predložio je, da bi se u Šumarski List uvrstio opširniji životopis pokojnog kr. šumarnika Julija Anderke, jer je on bio u svoje doba društvenim podpredsjednikom i igrao je važnu ulogu u hrvatskom šumarstvu.

Predsjedništvo je odnosni sastavak dostavilo presvijetlom g. kr. ug. dvorskom savjetniku R. Fischbachu i zamolilo ga, da bi on, kao bivši suradnik J. Anderke, ispravnost u sastavku sadržanih navoda ispitao, a podjedno je istoga zamolilo, da bi eventualno pripočio podatke o djelovanju pokojnog društvenog odbornika, a bivšeg nadšumarnika brodske imovne općine Mile Masleka.

Do sada još nije stigao odgovor od presvijetlog gospodina R. Fischbacha. Pita se, kako se ima pitanje uvrštenja tih životopisa riješiti?

Nakon što je prisutni urednik Šumarskog Lista izvjestio, da se u Šumarski List mogu uvrstiti samo oni životopisi, koji uredništvu stignu i koji po mnijenju urednikovu odgovaraju činjenicama, te nakon što je isti izjavio, da on o djelovanju pokojnog odbornika M. Masleka nije od nikuda dobio nikakovog sastavka, dapače ni vijesti, da je preminuo, da pozitivno znade, da u opisu djelovanja pokojnog

kr. šumarnika J. Anderke neki navodi nisu posve ispravni, bude zaključeno, da se pričekna na odgovor presvjetlog g. R. Fischbacha, a ako taj nestigne, da se urednik pobrine, da ti životopisi budu uvršteni u Šumarski List.

3. Kazalo Šumarskog Lista je sastavljeno po dru. Ugrenoviću, te je isti bio pozvan, da kazalo upodpuni. Dr. Ugrenović je izjavio, da on to nije dužan učiniti i da od njega zahtjevano nadopunjenje nije potrebno.

Buduć je odbor takovo popunjenje u sjednici od 19. prosinca pod toč. VI./5. bio zaključio neka se izvoli odlučiti, da li će se kazalo tiskati kakovo jest ili će se da se izbjegne suvišnom natezanju, dati isto popuniti po kome drugomu ili će se pako odluka o tome prepustiti sutrašnjoj glavnoj skupštini i novom odboru.

Zaključuje se, da se odluka o tome prepusti sutrašnjoj glavnoj skupštini i upravnom odboru, koji će sutra na novo biti izabran, te da se preporuči, da se kazalo svakako nadopuni.

4. Kr. zemaljska vlada, odjel za narodno gospodarstvo, pozvala je dopisom od 21. lipnja t. g. broj IV./1749. hrv.-slav. šumarsko društvo, da naznači, tko će biti povjerenik u ime društva za zakladu za uzgoj djece šumarskih činovnika. Predsjedništvo je radi toga, jer odboru mandat i onako ističe, zamolilo kr. zemaljsku vladu, neka imenuje dosadanje povjerenike i to g. nadšumarnika D. Tröttera, zamjenikom dra. Petračića.

Predlaže se, neka bi novi odbor odlučio, da li je s tim sporazuman.

Odbor postupak odobrava, ter prepušta novome odboru, da ove povjerenike odazove, ako nije s njihovim imenovanjem sporazuman.

Točka IV.

Eventualni predlozi.

Urednik Šumarskog Lista javlja, da je, kako je poznato, započeto u Šumarskom Listu izdavati kao prilog naredbe šumarske struke, te obzirom na to, što je sabiranje i uređivanje naredaba za 16 godina unatrag veliki posao, kojega će teško poslije njega tko drugi htjeti besplatno obavljati, pita, da li bi se novom odboru preporučilo da se to izdavanje naredaba nastavi i da li bi mu se preporučilo, da sastavljanje toga naredbenika honorira.

Nakon što je urednik na neke upite glede sadržaja i registra za taj naredbenik dao razjašnjenja, zaključuje se, da se preporuči novom odboru, neka se sa izdavanjem naredaba nastavi, i da se po novom odboru odredi honorar za tu radnju.

2. Odbornik Edo Slapničar predlaže, neka bi se odbornicima Marini de Bona, koji je za vrijeme od kad se je I. društveni podpredsjednik na toj časti zahvalio, vodio poslove I. podpredsjednika i B. Kosoviću, koji je preuzeo vođenje tajničkih posala, izrazila za tu njihovu pripravnost zapisnička zahvala.

Prisutni usvajaju predlog i izrazuju tim društvenim odbornicima zahvalu u zapisnik.

Pošto inih predloga neima i pošto je time dnevni red iscrpljen, budu za ovjerovljenje ovoga zapisnika izabrana gg. odbornici Slavoljub Slapničar i Dragutin Trötzer, koji ga odmah i ovjeroviše.

Predsjednik:

Tajnik:

Marko grof Pejacsevich v. r.

B. Kosović v. r.

D. Trötzer v. r. S. Slapničar v. r.

Obračun o primicima i izdacima zaklade za uzgoj djece šumarskih činovnika za proračunsku godinu 1915./16. U smislu § 1. zakona od 14. ožujka 1914. o promjeni računske godine proračuna o potrepštinama kraljevina Hrvatske i Slavonije, promijenjena je proračunska godina i za zakladu za uzgoj djece šumarskih činovnika u navedenim kraljevinama, te traje počam od 1. srpnja svake godine do 30. lipnja slijedeće godine.

Prema tomu je za navedenu zakladu složen obračun za I. polugodište 1915. i cijelu proračunsku godinu 1915./16.

Glasom izvješća rač. ureda kr. zem. vlade od 31./VIII. 1916. broj 17.349 (br. IV. 2201 šum. odsj.) imala je ta zaklada u navedenom razdoblju slijedeće prihode:

1. Na 0.2% pristojbama dostalaca prodanih stabala, poduzetnika raznih radnja i dobava, te zakupnika objekata imovnih općina i zemljišnih zajednica K 4.922·31
2. Na kamatama temeljne glavnice:
 - a) 4% ug. krunska renta 3 puta 734 K K 2.202·—
 - b) 4½% založnica hipotekarne banke 3 puta 423 K K 1.269·—
 - c) 4½% založnica Prve hrvatske štedionice 3 puta 222 K 75 f. K 668·25
 - d) 4½% zadužnica zajma grada Zagreba 762 K 75 f. + 861 K 75 f. + 861 K 75 f. K 2.486·25 K 6.625·50
3. Na kamatama uložnice hipotekarne banke broj: 1418 836 K 55 f. + 681 K 49 f. + 561 K 10 f. K 2.079·14
4. Višak, koji je prigodom nabave zadužnica grada Zagreba ostao neupotrebljen (čl. 14.) K 4.398·14
K 4.347·65 K 50·49
5. Potpore proglašene propalim u korist zaklade sa K 1.140·—
K 14.817·44

Odbiv od gornjeg prihoda troškove u navedenom razdoblju:

Čl. 22	K	21·76	
„ 86	K	31·50	
„ 87	K	212·—	
„ 124	K	7·62	K 272·88

Ostaje čisti prihod . . . K 14.544·56

Ovaj je prihod koncem navedenog razdoblja sadržan u iznosu uložnice hipotekarne banke u Zagrebu broj 1418 po stanju 30. lipnja 1916. od

K 22.922·30

Od ovoga se iznosa ima odbiti:

a) Pasivne tražbine po stanju 30. lipnja 1916. sastojeće iz neisplaćenih obroka doznačenih potpora i to za god. 1915./16. K 1.655.—		
za prijašnje školske godine	K 930.—	K 2.585.—
b) za podmirenje manjka pod čl. 209 iz dnevnika „Opći polog“ posuđenih	K 4.652·74	
c) potpore proglašene propalim	K 1.140.—	K 8.377·74
Ostaje čistih na uložnici broj 1418		K 14.544·56

I. Na potpore za školsku godinu 1916./17.

1. Tri četvrtine prihoda pod toč. 1.		K 3.691·75
2. Svi kamati pod toč. 2. sa	K 6.625·50	
Po odbitku izravnavajućih kamata od papira nabavljenih dne 25. kolovoza 1915. pod čl. 14.	K 79·20	K 6.546·30
3. Svi kamati pod toč. 3.		K 2.079·14
	<u>Ukupno</u>	K 12.317·19
Odbiv režijske troškove sa		272·88
	<u>Ostaje za potpore</u>	K 12.044·31
	Ili okruglo	K 12.000 —

II. Na temeljnu glavniciu:

1. Razlika polučena zaokruženjem tangente za potpore sa	K 44·31
2. Jedna četvrtina prihoda pod toč. 1.	K 1.230·56
3. Naknada troška izravnavajućih kamata od nabavljenih vrijednostnih papira	K 79·20
4. prihod naznačen pod toč. 4.	K 50·49
5. Potpore proglašene propalima	K 1.140.—
	<u>Ukupno</u>
Na potpore otpadajućih	K 12.000.—
I za temeljnu glavniciu	K 2.544·56
Daje ukupni čisti prihod	K 14.544·56

Iznos od 12.000 K ima se stoga podijeliti u ime potpora za školsku godinu 1916./17., a za neprekoračivi se iznos od 2.544 K 56 fil. ima po kr. zemaljskoj blagajni nabaviti 4 $\frac{1}{2}$ % vrijednosne papire domaćih novčanih zavoda ili zajma grada Zagreba, vinkulirat se imajuće na ime zaklade, kojih će vrst kr. zemaljska vlada sama odrediti.

Iznos preostali nakon nabave papira imat će se pripojiti glav-
nici kod razdiobe zakladnog prihoda u godini 1916./17.

Papiri se imaju temeljem normativne naredbe od 18. prosinca
1912. broj 5474./Pr. nabaviti putem Činovnička štedionice, zadruge
za štednju i predujmove u Zagrebu, bez zaračunanja kakovih provi-
zionih troškova.

Zaklada je koncem lipnja 1916. imala slijedeće vrijednosne
papire:

1. $4\frac{0}{100}$ ugarska krunska renta	K 36.700—
2. $4\frac{1}{2}\frac{0}{100}$ založnica hipotekarne banke u Zagrebu	K 18.800—
3. $4\frac{1}{2}\frac{0}{100}$ založnice „Prve hrvatske štedionice“	K 9.900—
4. $4\frac{1}{2}\frac{0}{100}$ zadužnice zajma grada Zagreba	K 38.300—
5. $4\frac{1}{2}\frac{0}{100}$ c. c. uložnica hipotekarne banke br. 1418.	K 22.922:30
Ukupno	K 126.622:30

Raspoloživi je iznos od 12.000 K (za 5000 K manje nego u
prošastoj godini) po povjerenstvu spomenute zaklade dne 2. rujna
1916. za školsku godinu 1916./17. među molitelje razdijeljen, te su
u svemu potporama nadijeljena 52 molitelja, dočim je ostalih 37
molitelja odbijeno radi pomanjkanja sredstava. K.

**Novi utemeljitelj i dobrotvor hrvatsko-slavonskog šu-
marskog društva.** Preuzvišeni gospodin dr. Ante Bauer, nadbiskup
zagrebački, Njeg. ces. i kr. Apošt. Veličanstva pravi tajni savjetnik
itd. itd. blagoizvolio se je preko svoga nadšumarnika pogl. gosp.
Dragutina Trötzerera začlaniti za utemeljitelja hrvatsko-slavonskog šu-
marskog društva, uplativ utemeljiteljni prinos od 200 kruna, a osim
toga je blagoizvolio darovati 300 kruna društvenoj pripomoćnoj (Kö-
röskenyjevskoj), a 500 kruna literarnoj (Borošičevoj) zakladi, na čemu
mu budi i ovim putem izražena najusrdnija hvala, kao i pogl. gosp.
nadšumarniku D. Trötzeru, koji je za sjegurno mnogo doprinjeo, da
se je naš visoki crkveni dostojanstvenik ovako lijepim darom sjetio
tih naših društvenih zaklada.

Pripomoćnoj zakladi pristupili su g.g.: Teodor Georgijević,
kot. šumar u Novoj kapeli, Josip Heckner, nadšumar pl. opć. Turo-
polje, Gašo Vac, kr. kot. šumar u Ivancu i Ljubomir Bugarević, kr.
kot. šumar u Kutjevu, uplativ svaki 10 K.

Darovi. U mjesto vijenca na odar pokojnog kr. račun. vladinog
savjetnika Ivana Grčevića, darovala je Borošičevoj lit. zakladi hrv. slav.
šum. društva otočka imovna općina 50 K, Drag. Lasman, nadšumarnik
ogul. imov. općine 20 K, a Bogoslav Kosović, kr. zem. šum. nadz. 20 K.

**Šumarski pristav za jedno veliko slavonsko
vlastelinstvo traži se.** Plaća mjesečno 150 K. Pokućstvom
uredjeni stan, posluga, svjetlo i
ogrijev. Strukovno naobraženi reflektanti mogu saznati adresu u
upravi ovoga lista.

Broj 1255 ex 1916.

Oglas dražbe kestenova i hras- tova tanin drva

Na temelju naredbe kr. zemaljske vlade, odjela za narodno gospodarstvo od 13. listopada 1916. broj IV.—718/2—1916. prodavati će se putem javne dražbe dne 29. studenoga 1916. u 11 sati prije podne kod gospodarstvenoga ureda II. banske imovne općine u Petrinji procijenjeno kestenovo i hrastovo tanin drvo prema slijedećem:

Tekući broj	S r e z	Okružje	Broj drveta		Drvena masa m ³		Ukup- na drvena masa m ³	Procjen- bena vrijed- nost K	Udalje- nost od željezn. stanice Bos Novi km.
			kesten	hrast	kesten	hrast			
1	HLEB	II.	6.671	351	4.423	1 027	5.450	194.766	18.5
		IV.	14.065	105	6.729	171	6.900		16.00
		V.	18.841	790	9.952	2.548	12.500		
		Ukup.	39.577	1.246	21.104	3.746	24.850		
		2	RAKOVAC	IV.	11.784	489	5.440		
V.	11.838			89	6.766	534	7.300		
VI.	21.632			482	13.820	1.680	15.500		
Ukup.	45.254			1.060	26.027	3.474	29.500		
3	GRADSKI POTOK			III.	29.666	228	17.683	1 017	18.700
		Ukup.	29.666	228	17.683	1.017	18.700		
		Sve zajedno . . .		114.497		64.813		73.050	
			2.534		8.237		604.466		

Opći dražbeni uvjeti:

1. Dražba će se obaviti — isključivši usmene — jedino na temelju pismenih ponuda (offerta) za svaki objekt zasebno pod tek. br. 1., 2. i 3., nu dopustive su i kumulativne ponude za sva tri objekta zajedno.

2. Ponude imaju biti dobro zapečaćene, te se primalu najkasnije do 11 sati gore određenoga dana.

3. Ponudi treba priložiti 5% procjenbene vrijednosti u ime žaobine, koju će svotu dostalac imati kao jamčevinu nadopuniti na 10% ponudjene kupovine.

Osim toga dužan je dostalac 0.2% od kupovine uplatiti u zakladu za odgoj djece šumarskih činovnika.

4. Dostalcima će se smatrati oni nudioci, koji za pojedine objekte najviše ponude, odnosno onaj, koji komulativnom ponudom za sva tri objekta ponudi više, nego su ostali nudioci za svaki objekt — skupa uzeto — najviše ponudili.

5. Ponuda veže nudioca odmah, a imovnu općinu nakon potvrde dražbe po kr. zemaljskoj vladi.

6. U ponudi valja naročito istaknuti, da su nudiocu svi dražbeni uvjeti dobro poznati i da ih u cijelosti prihvaća.

7. Predmet prodaje su sva, rednim brojevima obilježena kestena i hrastova drveta, koja se na opredijeljenoj površini drvosjeka nalaze.

8. Sječa, izradba i izvoz ustanovljuje se do konca 1919. godine. Sjeći se može samo od 1. listopada pa do konca ožujka, te u istom roku — isječena količina — mora se izvesti iz drvosječne površine na rub šume ili uz kraj glavnih izvoznih puteva.

9. Dostalac je dužan kupovinu uplatiti odmah nakon potvrde dražbe po kr. zemaljskoj vladi, čim o tome bude obaviješten.

10. Svi ostali dražbeni uvjeti mogu se doznati za vrijeme uredovnih sati kod gospodarstvenoga ureda u Petrinji i kod kotarske šumarije u Dvoru.

U Petrinji, dne 22. listopada 1916.

Šumsko-gospodarstveni ured
II. banske imovne općine.

Broj 9406—1916.

Predmet: Vrbovsko, zemljišne zajednice, veleprodaja stabala.

Oglas dražbe jelovih stabala.

Temeljem naredbe kr. zemaljske vlade, odjela za narodno gospodarstvo, od 17. rujna 1916. broj 2250 obdržavaće se dne 31. listopada 1916. u 10 sati prije podne javna pismena dražba dolje naznačenih skupina iz šuma zemljišne zajednice Vrbovsko, kako slijedi:

Broj skupine	Ime prodavaoca	Šumski predjel	Prodaje se			Izključna cijena po skupinama		Žaobina		Stabla su u naravi obilježena brojevima
			Vrsta drveća	broj stabala komada	procjenom ustanovljena tehnička drvena gromada m ³	K	f.	K	f.	
I.	Zemljišna zajednica Vrbovsko	Kosica	jela	500	1543.12	18.517	56	1.851	75	1—500
II.			jela	500	1570.42	18.845	04	1.884	50	501—1000
III.			jela	579	1786.90					
		Dubrave	bukva	7	18.86					
			javor rebraš	1	6.62	21.953	16	2.195	31	1001—1587
IV.		Jelenski jarak	jela	386	1229.86					
			bukva	227	354.30	15.654	26	1.565	42	1588—2200
V.			jela	402	877.16					
			bukva	198	250.31	11.150	86	1.115	08	2201—2800
VI.			jela	113	212.51					
			bukva	467	732.50	6.732	61	673	26	2801—3380
			jela	1111	2545.20					4321—5488
			bukva	87	215.94					
IX.		Oštri Vrh	javor	1	1.24	31.487	04	3.184	70	5490—5520
			jela	988	2060.36					5521—5545
			bukva	210	522.40	27.858	72	2.785	87	5547—6013
										6015—6720
X.		Podkraj	jela	1183	2423.51					6721—6977
			bukva	14	16.13					6979—7107
XI.						29.178	90	2.917	89	7109—7881
										7883—7920
XIV.		Tisova kosa	jela	1073	2249.56					
			bukva	575	1433.55					
			javor	48	118.55					
			javor rebraš	1	4.83					
			brijest	3	3.54	32.490	01	3.249	—	966—2665
			jela	1137	2203.50					
			bukva	525	1223.85					
			javor	34	84.99					
			javor rebraš	2	5.78					
			brijest	2	2.42	30.511	89	3.051	18	2666—4365
XVI.			jela	1155	2443.75					
			bukva	428	964.40					
			javor	107	305.29					
			javor rebraš	9	24.84					
			brijest	1	2.24	34.482	07	3.448	20	4366—6065
			jela	1213	2502.51					
			bukva	434	1095.41					
			javor	75	164.80					
XVII.			javor rebraš	6	18.44					
			brijest	2	6.92	36.249	44	3.424	94	6066—7795
		Gluhe drage sa Bukovicom	jela	1660	3140.72					
			bukva	240	521.14					
			javor	55	139.11					
			javor rebraš	6	17.69					
XVIII.			brijest	1	1.26	36.858	77	3.685	86	7796—9757
I. do XVIII.	Sveukupno		jela	12000	26788.94					
			bukva	3412	7349.09					
			javor	320	814.28					
			javor rebraš	25	78.20					
			brijest	9	16.38	350330	33	35.033	03	

Posebni dražbeni uvjeti:

1. Dražbuje se izključivo putem pismenih ponuda. Ponuda treba da je sastavljena prema zahtjevu dražbenih uvjeta, zastupajućih kupoprodajni ugovor, te se mora obložiti sa 10% žaobinom od izklične cijene (prema oglasu) i do ustanovljenog roka predati kod potpisane kotarske oblasti. U ponudi ima biti istaknuto da su mu dražbeni uvjeti poznati i da na iste pristaje.

2. Kumulativna ponuda, ako daje jednaki ili bolji dražbeni uspjeh od najboljih ponuda, nema vrijednosti, stoga valja jasno označiti broj skupine (prema oglasu) i visinu ponude za dotičnu skupinu.

3. Ponude, koje bi glasile ispod isklične cijene, prekasno stigle, manjkavo sastavljene, brzojavne ili nedostatnom žaobinom obložene, ne će biti uzeti u obzir.

4. Prodaja je stablimična bez naknadne pjemerbe, pri čemu otpadci ispod 15 cm. kod jele, te 20 cm. kod bukve, javora i briješta ostaju na raspolaganje zemljištnoj zajednici Vrbovsko, o čemu se pobliži dražbeni uvjeti, koji vrijede ujedno kao kupoprodajni ugovor kao i drugi potrebni podatci, mogu svaki dan za vrijeme uredoavnih sati uvidjeti u uredoavnici šumarsko-tehničkog izvjestitelja potpisane kotarske oblasti.

Kr. kotarska oblasl.

U Vrbovskom, 24. rujna 1916.

Kotarski upravitelj:
Gašparac v. r.

Broj 11.088.—1916.

Predmet: Krapina trg. prodaja šume Krapina, 5. listopada 1916.
„Strmina-Goleš“ oglas dražbe.

Dražba sitne hrastove šume.

Slobodno i kr. poveljno trgovište Krapina prodaje dne 6. studena 1916. u 11 sati prije podne putem javne pismene dražbe u uređenom razredu „Strmina—Goleš“ glavnom odjelu I.; drvnu masu 60 godišnje sitne hrastove šume sa umetnutim inimi vrsti šumskog drveća i to sva stabla od uključivo deset (10) cm. prsnog promjera gore, na površini od 99·75 jutara; sposobna za tvorivo, taninsko i gorivo drvo — uz izkličnu cijenu od 62.866 K 44 fil.

Ponude ispod isklične cijene neće biti uvažene, a na brzojavne ili na naknadno stigle, neće se obzir uzeti.

Poblizi dražbeni uvjeti mogu se vidjeti za vrijeme uredovnih sati u uredu poglavarstva slobodnog i kralj. trgovišta Krapina i u uredovnici kr. kotarskog šumara u Krapini.

Poglavarstvo slob. i kr. poveljnog
Trgovišta Krapine.

Broj 1753.—1916.

Oglas dražbe hrastovih stabala.

Kod gospodarstvenog ureda gradiške imovne općine obaviti će se dne 30. listopada 1916. u 10 sati prije podne javna pismena dražba slijedećih hrastovih stabala.

Drvosjeka naziv	Broj stabala	Isklična cijena K	Zaliha goriva, koju imade kupac imov. općini predati prost. metara.	Oznaka nadležne kotarske šumarije i najbliže željezničke stanice.
Savički gjol III.	459	103.326	1300	Novska-Šaš
Kamare	543	148.039	1800	Novska-Rajić
Podložje	1000	171.634	2800	Okučani-Medari-Dragalić
Radinje	360	32.474	500	Novakapela
Mladinovac	787	46.329	680	Novakapela
Mrsunja	2203	233.403	3300	Oriovac-Brodski Stupnik
Ključ XXII.	359	9.692	140	Nova-Gradiška
Ključ VIII. IX.	73	2.915	150	Nova-Gradiška
Ukupno:	5784	747.812	10670	

Brzjavne i ustmene ponude neće se primati.

Žaobina iznosi 5% isključne cijene.

Od kupljenih stabala smije se od nadzemne i podzemne drvene zalihe izraditi povoljna drvena roba, ali je dostalac obavezan imovnoj općini staviti na raspoložbu gore navedenu zalihu goriva drva.

Propisno sastavljene i obložene ponude moraju do 10 sati prije podne na dan 30. listopada godine 1916. zapečaćene predane biti u pisarni gospodarstvenog ureda gradiške imovne općine u Novojgradiški.

Na omotu ponude imade se navesti „Ponuda za veleprodaju godine 1916.“

Dražbeni uvjeti mogu se svaki dan uviditi za vrijeme uredovnih sati u pisarni gospodarstvenog ureda gradiške imovne općine i kotarskih šumarija u Novskoj, Okučanima, Novojkapeli i Oriovcu.

U Novojgradiški, dne 28. rujna 1916.

Gospodarstveni ured gradiške
imovne općine.

Na dra. Kalmana pl. Ghyczy-jevom vlastelinstvu Cabar
u Hrvatskoj ima se popuniti mjesto

šumskog upravitelja.

Reflektanti, koji treba da imaju propisno osposobljenje, te koji su u sve poslove te struke upućeni, neka do konca godine 1916. dohodarstvenom uredu spomenutoga dobra pošalju priložima obložene svoje molbe upravljene na osobu vlasnika, u kojima treba, da naznače svoje zahtjeve glede beriva.

Krepki umirovljenici imati će kod namještenja prednost.

Broj 4928.—1916.

Dražba hrastovih stabala.

Dne 27. listopada 1916. u 10 sati do podne prodavati će se kod podpisatog ureda putem pismenih ponuda slijedeća hrastova stabla:

U šumariji Sv. Ivan Žabno:

1.	sječina Mali Gaj	437 hrastova,	procijenjenih na K	66.587.—
2.	" Kosturač	164 "	" "	14.648.—
3.	" Gjurgjine	873 "	" "	106.353.—
4.	" Barica	1511 "	" "	173.831.—
5.	" Brezine	397 "	" "	55.613.—
6.	" Kolosjek	673 "	" "	48.921.—
7.	" Potok	906 "	" "	61.831.—

U šumariji Bjelovar:

8.	sječina Jasik	1222 hrasta	procijenjena na K	27.380.—
----	---------------	-------------	-------------------	----------

U šumariji Čazma:

9.	šuma Cerinski lug	343 hrasta	procijenjena na K	103.151.—
----	-------------------	------------	-------------------	-----------

Pobliži prodajni uvjeti mogu se uviditi za vrijeme uredovnih sati kod podpisatog šumsko-gospodarstvenoga ureda, zatim kod šumarija u Sv. Ivanu Žabno, Bjelovaru i Čazmi.

U Bjelovaru, dne 27. rujna 1916.

Šumsko-gospodarstveni ured
križevačke imovne općine.

SADRŽAJ.

	Strana
Biljegovne pristojbe. (Nastavak). Piše J. Grčević, kr. rač. savjetnik . . .	247—279
Praksa uređenja šuma u opće, a kod zem. zajednica napose. Napisao Ante Kern, kr. šumar. nadzornik. (Nastavak).	280—289
Izvješće o XXXVIII. glavnoj skupštini hrvat.-slavonskog šumarskog društva održanoj dne 4. rujna 1916. u kr. i slobodnom glavnom gradu Zagrebu	290—306
Osobne vijesti: Imenovanja. — † Julije Anderka st., kr. nadšumarnik u miru. — † Mile Maslek, nadšumarnik i upravitelj brodske imov. općine. — † Gavro Kovačević, nadšumar petrovaradinske imovne općine. — † Ivan Grčević, računarski savjetnik kr. zem. vlade.	306—312
Društvene vijesti: Zapisnik konferencijalne sjednice upravljajućeg odbora hrv.-slav. šumarskog društva održane dne 3. rujna 1916. — Novi utemeljitelj i dobrotvor hrv.-slav. šumar. društva. — Pripomočnoj zadruzi pristupili. — Darovi.	312—320
Oglasi dražba stabala. — Natječaji.	320—326

